

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στρασβούργο, 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD) C7-0413/12

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 περί των διαδικασιών
αφερεγγυότητας**

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Γενικό πλαίσιο

Η παρούσα πρόταση τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας («κανονισμός αφερεγγυότητας» ή «κανονισμός»).

Ο κανονισμός αφερεγγυότητας θεσπίζει ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για τις διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Εφαρμόζεται όταν ο οφειλέτης διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή πιστωτές σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, ανεξαρτήτως του αν είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Καθορίζει ποιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας: η κύρια διαδικασία πρέπει να αρχίζει στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων (ΚΚΣ) του οφειλέτη και τα αποτελέσματά της αναγνωρίζονται σε όλη την ΕΕ. Η δευτερεύουσα διαδικασία μπορεί να αρχίσει στο κράτος μέλος όπου διαθέτει εγκατάσταση ο οφειλέτης και τα αποτελέσματά της περιορίζονται στα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος. Ο κανονισμός περιέχει επίσης κανόνες για το εφαρμοστέο δίκαιο και ορισμένους κανόνες για τον συντονισμό της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας. Ο κανονισμός αφερεγγυότητας είναι εφαρμοστέος σε όλα τα κράτη μέλη, εκτός της Δανίας, η οποία δεν συμμετέχει στη δικαστική συνεργασία βάσει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο κανονισμός αφερεγγυότητας, ο οποίος εκδόθηκε τον Μάιο 2000, άρχισε να εφαρμόζεται την 31η Μαΐου 2002. Δέκα έτη μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού, η Επιτροπή επανεξέτασε τη λειτουργία του στην πράξη και κρίνει αναγκαία την τροποποίησή του.

1.2. Ανάγκη αναθεώρησης του κανονισμού αφερεγγυότητας

Μολονότι ο κανονισμός αφερεγγυότητας θεωρείται γενικά ότι λειτουργεί επιτυχώς για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η διαβούλευση με ενδιαφερομένους καθώς και οι νομικές και εμπειρικές μελέτες που ανέθεσε η Επιτροπή αποκάλυψαν μια σειρά προβλημάτων όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού στην πράξη. Επίσης, ο κανονισμός δεν αντικατοπτρίζει επαρκώς τις τρέχουσες προτεραιότητες της ΕΕ και τις εθνικές πρακτικές του δικαίου αφερεγγυότητας, ιδίως όσον αφορά την προώθηση της διάσωσης των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Η αξιολόγηση του κανονισμού αφερεγγυότητας επεσήμανε κυρίως πέντε βασικές ελλείψεις:

- Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού δεν καλύπτει εθνικές διαδικασίες που προβλέπουν την αναδιάρθρωση εταιρίας σε προ-πτωχευτικό στάδιο («προ-πτωχευτικές διαδικασίες») ή διαδικασίες που επιτρέπουν στην υφιστάμενη διοίκηση να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά της («υβριδικές διαδικασίες»). Εντούτοις, ανάλογες διαδικασίες έχουν θεσπιστεί πρόσφατα σε πολλά κράτη μέλη¹ και θεωρείται ότι αυξάνουν τις πιθανότητες επιτυχούς αναδιάρθρωσης μιας επιχείρησης. Επιπλέον, ορισμένες προσωπικές διαδικασίες

¹ Βλ. επισκόπηση των εθνικών προ-πτωχευτικών και υβριδικών διαδικασιών στο Κεφάλαιο 2 της έκθεσης της Επιτροπής της 12.12.2012 για την αξιολόγηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

αφερεγγυότητας βρίσκονται σήμερα εκτός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού.

- Είναι δύσκολο να προσδιοριστεί ποιο κράτος μέλος είναι αρμόδιο για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Μολονότι υποστηρίζεται ευρέως ότι αρμόδιο για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να είναι το κράτος μέλος όπου βρίσκεται το ΚΚΣ του οφειλέτη, παρουσιάστηκαν δυσχέρειες στην πρακτική εφαρμογή της έννοιας. Εκφράστηκε επίσης η επίκριση ότι οι κανόνες δικαιοδοσίας του κανονισμού επιτρέπουν το «forum shopping» από εταιρίες και φυσικά πρόσωπα που μεταφέρουν καταχρηστικά το ΚΚΣ τους.
- Προβλήματα επισημάνθηκαν επίσης όσον αφορά τη δευτερεύουσα διαδικασία. Η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας μπορεί να παρακωλύσει την αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας. Με την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας δεν έχει πλέον τον έλεγχο επί των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο άλλο κράτος μέλος, πράγμα που δυσχεραίνει την πώληση με συνέχιση της λειτουργίας² του οφειλέτη. Επίσης, βάσει της ισχύουσας ρύθμισης, οι δευτερεύουσες διαδικασίες πρέπει να είναι διαδικασίες εκκαθάρισης, πράγμα που αποτελεί εμπόδιο για την επιτυχή αναδιάρθρωση οφειλέτη.
- Προβλήματα ανακύπτουν επίσης όσον αφορά τους κανόνες δημοσιότητας της διαδικασίας αφερεγγυότητας και της αναγγελίας απαιτήσεων. Η ισχύουσα ρύθμιση δεν προβλέπει υποχρεωτική δημοσίευση ή καταχώρηση των αποφάσεων στο κράτος μέλος έναρξης της διαδικασίας ή στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση. Επίσης, δεν υπάρχει ευρωπαϊκό μητρώο αφερεγγυότητας που θα επέτρεπε την αναζήτηση σε διάφορα εθνικά μητρώα. Ωστόσο, η ομαλή λειτουργία των διαδικασιών διασυνοριακής αφερεγγυότητας βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη δημοσιότητα των σχετικών αποφάσεων που αφορούν διαδικασία αφερεγγυότητας. Οι δικαστές πρέπει να γνωρίζουν αν έχει ήδη αρχίσει διαδικασία σε άλλο κράτος μέλος, ενώ οι πιστωτές ή οι δυνητικοί πιστωτές πρέπει να γνωρίζουν ότι η διαδικασία έχει αρχίσει. Επίσης, οι πιστωτές, και ιδίως οι μικροί πιστωτές και οι ΜΜΕ, αντιμετωπίζουν δυσκολίες και κόστος κατά την αναγγελία απαιτήσεων δυνάμει του κανονισμού αφερεγγυότητας.
- Τέλος, ο κανονισμός δεν περιέχει ειδικούς κανόνες για την αφερεγγυότητα πολυεθνικού ομίλου επιχειρήσεων, μολονότι μεγάλος αριθμός διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας αφορά ομίλους εταιριών. Η βασική παραδοχή στην οποία θεμελιώνεται ο ισχύων κανονισμός είναι ότι πρέπει να κινούνται χωριστές διαδικασίες για κάθε μεμονωμένο μέλος του ομίλου και ότι οι διαδικασίες αυτές είναι εντελώς αυτόνομες. Η απουσία ειδικών διατάξεων για την αφερεγγυότητα ομίλου συχνά περιορίζει τις προοπτικές επιτυχούς αναδιάρθρωσης του ομίλου συνολικά και μπορεί να οδηγήσει στη διάλυση του ομίλου στα συστατικά του μέρη.

² Η έννοια της συνέχισης της λειτουργίας χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο στη λογιστική και απαιτεί από τους λογιστές να εκπονούν τους ετήσιους λογαριασμούς αποτελεσμάτων χρήσεως βάσει της παραδοχής ότι η επιχείρηση δεν πρόκειται να ρευστοποιηθεί τους επόμενους 12 μήνες.

Η λεπτομερής αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού στην πράξη περιέχεται στην έκθεση της Επιτροπής που συνοδεύει την παρούσα πρόταση. Ανάλυση σε βάθος των προβλημάτων του ισχύοντος κανονισμού, καθώς και των επιπτώσεων των διαφόρων εναλλακτικών επιλογών που εξετάστηκαν για την αντιμετώπισή τους περιέχεται στην αξιολόγηση επιπτώσεων της Επιτροπής που συνοδεύει επίσης την παρούσα πρόταση.

Ο γενικός στόχος της αναθεώρησης του κανονισμού αφερεγγυότητας είναι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας του ευρωπαϊκού πλαισίου επίλυσης διασυννοριακών υποθέσεων αφερεγγυότητας για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της ανθεκτικότητάς της απέναντι στις οικονομικές κρίσεις. Ο στόχος αυτός συνδέεται με τις τρέχουσες πολιτικές προτεραιότητες της ΕΕ που αφορούν την προώθηση οικονομικής ανάκαμψης και βιώσιμης ανάπτυξης, υψηλότερου ποσοστού επενδύσεων και διατήρησης της απασχόλησης, σύμφωνα με τη στρατηγική Ευρώπη 2020. Η αναθεώρηση του κανονισμού θα συμβάλει στην εξασφάλιση ομαλής ανάπτυξης και επιβίωσης των επιχειρήσεων, όπως αναφέρεται στην Ευρωπαϊκή Πράξη για τις Μικρές Επιχειρήσεις³. Η αναθεώρηση είναι επίσης μια από τις βασικές δράσεις που απαριθμούνται στην Πράξη για την Ενιαία Αγορά ΙΙ⁴.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Της πρότασης προηγήθηκε διαβούλευση με ενδιαφερόμενους ιδιώτες, κράτη μέλη, άλλα θεσμικά όργανα και εμπειρογνώμονες σχετικά με τα υφιστάμενα προβλήματα του κανονισμού και τις πιθανές λύσεις. Στις 29 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή εγκαινίασε δημόσια διαβούλευση, στο πλαίσιο της οποίας έλαβε συνολικά 134 απαντήσεις. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα αποτελέσματα εξωτερικής μελέτης για την αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού αφερεγγυότητας, η οποία εκπονήθηκε από κοινοπραξία των Πανεπιστημίων της Χαϊδελβέργης και της Βιέννης. Εμπειρικά στοιχεία για τις επιπτώσεις των διάφορων επιλογών συγκεντρώθηκαν από άλλη εξωτερική μελέτη που πραγματοποίησε κοινοπραξία των GHK και Milieu. Οι δύο μελέτες θα δημοσιευθούν, μαζί με την παρούσα πρόταση, στον δικτυακό τόπο της ΓΔ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο 2012, πραγματοποιήθηκαν δύο συναντήσεις με εθνικούς εμπειρογνώμονες. Επίσης, η Επιτροπή συνέστησε ομάδα ιδιωτών εμπειρογνομώνων στον τομέα της διασυννοριακής αφερεγγυότητας, η οποία πραγματοποίησε πέντε συνεδριάσεις από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο 2012 και εξέθεσε τις απόψεις της για τα προβλήματα, τις επιλογές και τη διατύπωση του αναθεωρημένου κανονισμού.

Οι απόψεις των ενδιαφερομένων σχετικά με τα κύρια στοιχεία της μεταρρύθμισης μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- Όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού, μεγάλη πλειοψηφία έκρινε ότι ο κανονισμός πρέπει να καλύπτει τις προ-πτωχευτικές και τις υβριδικές διαδικασίες. Οι απόψεις δίστανται, εντούτοις, όσον αφορά το πώς ακριβώς πρέπει να καλύπτονται οι διαδικασίες, και ιδίως πού θα πρέπει να απαιτείται δικαστική εποπτεία. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων συμφώνησε ότι ο κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται σε ιδιώτες και αυτοαπασχολούμενους.
- Όσον αφορά τη δικαιοδοσία, τα τρία τέταρτα των συμμετεχόντων συμφώνησαν με τη χρήση του ΚΚΣ για τον προσδιορισμό του τόπου διεξαγωγής της κύριας διαδικασίας. Εντούτοις, η πλειοψηφία έκρινε ότι η

³ COM(2008)394, της 25.6.2008.

⁴ COM(2012)

ερμηνεία του όρου ΚΚΣ από τη νομολογία προκάλεσε πρακτικά προβλήματα. Το ήμισυ σχεδόν των συμμετεχόντων επεσήμανε περιπτώσεις καταχρηστικής μεταφοράς του ΚΚΣ⁵.

- Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το ήμισυ σχεδόν των συμμετεχόντων δήλωσε ότι δεν είναι ικανοποιημένο από τον συντονισμό μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας.
- Όσον αφορά τη δημοσιότητα της διαδικασίας, τα τρία τέταρτα των συμμετεχόντων συμφώνησαν ότι η απουσία υποχρεωτικής δημοσιότητας της απόφασης περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας αποτελεί πρόβλημα. Το ήμισυ σχεδόν από όσους εξέφρασαν άποψη θεωρεί ότι υφίστανται προβλήματα σε σχέση με την αναγγελία απαιτήσεων.
- Όσον αφορά την αφερεγγυότητα ομίλων, το ήμισυ σχεδόν των συμμετεχόντων θεωρεί ότι ο κανονισμός δεν λειτουργεί αποτελεσματικά για την αφερεγγυότητα των μελών πολυεθνικού ομίλου εταιριών.

Η Επιτροπή ανέλυσε το κόστος και τα οφέλη των κύριων πτυχών της προτεινόμενης μεταρρύθμισης στην αξιολόγηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Συνοπτική περιγραφή της προτεινόμενης δράσης

Τα στοιχεία της προτεινόμενης μεταρρύθμισης του κανονισμού αφερεγγυότητας μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- **Πεδίο εφαρμογής:** Η πρόταση επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αναθεωρώντας τον ορισμό της διαδικασίας αφερεγγυότητας έτσι ώστε να περιλάβει τις υβριδικές και τις προ-πτωχευτικές διαδικασίες, καθώς και τις διαδικασίες απαλλαγής από χρέη και άλλες διαδικασίες αφερεγγυότητας των φυσικών προσώπων που σήμερα δεν εμπίπτουν στον ορισμό.
- **Δικαιοδοσία:** Η πρόταση διευκρινίζει τους κανόνες δικαιοδοσίας και βελτιώνει το διαδικαστικό πλαίσιο για τον καθορισμό της δικαιοδοσίας.
- **Δευτερεύουσα διαδικασία:** η πρόταση προβλέπει αποτελεσματικότερη διαχείριση της διαδικασίας αφερεγγυότητας, επιτρέποντας στο δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αν αυτό δεν είναι απαραίτητο για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών, καταργώντας την απαίτηση η δευτερεύουσα διαδικασία να είναι διαδικασία εκκαθάρισης και βελτιώνοντας τη συνεργασία μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας, ιδίως με την επέκταση των απαιτήσεων συνεργασίας στα εμπλεκόμενα δικαστήρια.

⁵ Για την έκταση του προβλήματος, βλ. κεφάλαιο 3.4.1 της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων της Επιτροπής που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

- **Δημοσιότητα της διαδικασίας και αναγγελία των απαιτήσεων:** Η πρόταση απαιτεί από τα κράτη μέλη να δημοσιεύουν τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις σε διασυνοριακές υποθέσεις αφερεγγυότητας σε ηλεκτρονικό μητρώο προσπελάσιμο από το κοινό και προβλέπει τη διασύνδεση των εθνικών μητρώων αφερεγγυότητας. Επίσης, προβλέπει τυποποιημένα έντυπα για την αναγγελία των απαιτήσεων
- **Όμιλοι εταιριών:** Η πρόταση προβλέπει συντονισμό των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιριών υποχρεώνοντας τους συνδίκους και τα δικαστήρια που εμπλέκονται στις διάφορες κύριες διαδικασίες να συνεργάζονται και να επικοινωνούν μεταξύ τους. Επιπλέον, παρέχει στους συνδίκους που μετέχουν στις εν λόγω διαδικασίες τα διαδικαστικά εργαλεία που τους επιτρέπουν να ζητούν την αναστολή των αντίστοιχων άλλων διαδικασιών και να προτείνουν σχέδιο διάσωσης των μελών του ομίλου για τα οποία έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας.

3.1.1. Πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αφερεγγυότητας

Η πρόταση επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αφερεγγυότητας τροποποιώντας τον ισχύοντα ορισμό της «διαδικασίας αφερεγγυότητας» στο άρθρο 1 παράγραφος 1. Συναφώς, προτείνεται να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής διαδικασίες στις οποίες δεν διορίζεται σύνδικος, αλλά τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποθέσεις του οφειλέτη υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο ή εποπτεία. Η τροποποίηση αυτή θα επιτρέψει την αναγνώριση των επιπτώσεων σε ολόκληρη την ΕΕ, ως αποτέλεσμα της υπαγωγής στον κανονισμό, διαδικασιών στο πλαίσιο των οποίων ο οφειλέτης συνεχίζει να κατέχει την περιουσία του και δεν διορίζεται σύνδικος. Θα επιτρέψει επίσης την υπαγωγή στον κανονισμό περισσότερων προσωπικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Επιπλέον, προτείνεται να αναφέρεται ρητώς η διαδικασία αναδιάρθρωσης χρεών και ο σκοπός της διάσωσης, προκειμένου να υπαχθούν στον κανονισμό και οι διαδικασίες που επιτρέπουν στον οφειλέτη να έλθει σε διακανονισμό με τους πιστωτές του σε προ-πτωχευτικό στάδιο. Οι τροποποιήσεις ευθυγραμμίζουν επίσης περισσότερο τον κανονισμό με την προσέγγιση που ακολουθεί το υπόδειγμα νόμου της UNCITRAL για τη διασυνοριακή αφερεγγυότητα⁶.

Μολονότι η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού είναι σημαντική προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική διεξαγωγή προ-πτωχευτικών και υβριδικών διαδικασιών σε διασυνοριακό πλαίσιο, δεν πρέπει να περιλάβει διαδικασίες αφερεγγυότητας που είναι εμπιστευτικές. Πράγματι, υπάρχουν ορισμένες εθνικές προ-πτωχευτικές διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων ο οφειλέτης αρχίζει διαπραγματεύσεις με (μερικούς από) τους πιστωτές προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία για την αναχρηματοδότηση ή την εξυγίανσή του, αλλά οι σχετικές πληροφορίες δεν δημοσιοποιούνται. Οι διαδικασίες αυτές είναι δυνατόν να επιφέρουν αναστολή των ατομικών διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης ή να εμποδίσουν την υποβολή αιτήσεων από πιστωτές για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας επί ένα χρονικό διάστημα, προκειμένου να δοθεί στον οφειλέτη ένα περιθώριο δράσης. Αν και οι διαδικασίες αυτές είναι δυνατόν να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε ορισμένα κράτη μέλη, η συμβατική και εμπιστευτική φύση τους δυσχεραίνει την αναγνώριση των αποτελεσμάτων τους σε ολόκληρη την ΕΕ, διότι ένα δικαστήριο ή ένας πιστωτής άλλου κράτους μέλους δεν θα γνωρίζει ότι εκκρεμεί τέτοιου είδους διαδικασία. Ωστόσο, αυτό δεν αποκλείει το

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html

ενδεχόμενο μια τέτοια διαδικασία να καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αφερεγγυότητας από τη στιγμή που καθίσταται δημόσια.

Η παρούσα πρόταση δεν περιλαμβάνει αλλαγή του ισχύοντος μηχανισμού σύμφωνα με τον οποίο οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας τις οποίες καλύπτει ο κανονισμός απαριθμούνται στο παράρτημα Α και τα κράτη μέλη αποφασίζουν αν θα κοινοποιήσουν μια συγκεκριμένη διαδικασία αφερεγγυότητας προκειμένου να περιληφθεί στο παράρτημα. Εντούτοις, η πρόταση προβλέπει διαδικασία με την οποία η Επιτροπή εξετάζει αν μια κοινοποιηθείσα εθνική διαδικασία αφερεγγυότητας πληροί πράγματι τις προϋποθέσεις του τροποποιημένου ορισμού, εξασφαλίζοντας έτσι ότι μόνο διαδικασίες που πληρούν τους κανόνες του κανονισμού απαριθμούνται στο παράρτημα.

3.1.2. Δικαιοδοσία για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας

Η πρόταση διατηρεί την έννοια του κέντρου των κύριων συμφερόντων (ΚΚΣ), διότι η έννοια αυτή εξασφαλίζει ότι η υπόθεση θα κριθεί από δικαστήριο με το οποίο ο οφειλέτης έχει πραγματικό σύνδεσμο και όχι από το δικαστήριο που επιλέγουν οι ιδρυτές μιας εταιρίας. Η προσέγγιση του ΚΚΣ ευθυγραμμίζεται επίσης με τις διεθνείς εξελίξεις, διότι το ΚΚΣ έχει επιλεγεί ως πρότυπο δικαιοδοσίας από την UNCITRAL στο υπόδειγμα νόμου για τη διασυνοριακή αφερεγγυότητα. Για να δοθούν οδηγίες στους εκπροσώπους των νομικών επαγγελματιών σχετικά με τον εντοπισμό του ΚΚΣ, η πρόταση συμπληρώνει τον ορισμό του ΚΚΣ, ενώ επίσης προβλέπει και διάταξη για τον προσδιορισμό του ΚΚΣ των νομικών προσώπων. Επιπλέον, μια νέα αιτιολογική σκέψη διευκρινίζει τους όρους ανατροπής του τεκμηρίου ότι το ΚΚΣ νομικού προσώπου βρίσκεται στον τόπο της καταστατικής του έδρας. Η διατύπωση της εν λόγω αιτιολογικής σκέψης έχει ληφθεί από την απόφαση «Interdil» του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁷.

Η πρόταση βελτιώνει επίσης το διαδικαστικό πλαίσιο καθορισμού της δικαιοδοσίας για την έναρξη της διαδικασίας. Η πρόταση απαιτεί από το δικαστήριο να εξετάζει τη δικαιοδοσία του αυτεπαγγέλτως πριν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας και να διευκρινίζει στην απόφασή του σε ποιες αιτιολογίες βάσισε τη δικαιοδοσία του. Επιπλέον, η πρόταση προβλέπει δικαίωμα όλων των αλλοδαπών πιστωτών να προσβάλουν την απόφαση περί έναρξης και εξασφαλίζει ότι οι πιστωτές αυτοί ενημερώνονται για την έκδοση απόφασης περί έναρξης διαδικασίας, προκειμένου να μπορούν να ασκήσουν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους. Σκοπός των αλλαγών αυτών είναι να εξασφαλιστεί ότι η διαδικασία αρχίζει μόνον αν το οικείο κράτος μέλος είναι πράγματι αρμόδιο. Θα πρέπει συνεπώς να περιορίσουν τις περιπτώσεις «forum shopping» μέσω καταχρηστικής και όχι πραγματικής μεταφοράς του ΚΚΣ.

Τρίτον, η πρόταση διευκρινίζει ότι τα δικαστήρια στα οποία αρχίζει διαδικασία αφερεγγυότητας έχουν επίσης δικαιοδοσία για αγωγές που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές, όπως οι αγωγές διάρρηξης. Η τροποποίηση αυτή κωδικοποιεί τη νομολογία του ΔΕΕ στην υπόθεση «DekoMarty»⁸. Αν μια τέτοια αγωγή είναι συναφής με άλλη αγωγή κατά του ίδιου εναγομένου, η οποία θεμελιώνεται στο γενικό αστικό και εμπορικό δίκαιο, η πρόταση επιτρέπει στον σύνδικο να ασκήσει και τις δύο αγωγές στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του εναγομένου, εφόσον είναι αρμόδιο δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και

⁷ Υπόθεση C – 396/09, απόφαση της 20.10.2011.

⁸ Υπόθεση C – 339/07, απόφαση της 12.2.2009.

εμπορικές υποθέσεις⁹ (όπως έχει τροποποιηθεί). Ο κανόνας επιτρέπει σε σύνδικο να σωρεύσει, για παράδειγμα, αγωγή για ευθύνη μέλους του διοικητικού συμβουλίου βάσει του δικαίου αφερεγγυότητας με αγωγή κατά του ίδιου μέλους του διοικητικού συμβουλίου βάσει του δικαίου αδικοπραξίας ή του εταιρικού δικαίου ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου.

3.1.3. Δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας

Προτείνονται διάφορες τροποποιήσεις με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικής διαχείρισης της πτωχευτικής περιουσίας όταν ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος.

- Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να είναι σε θέση, μετά από αίτηση του συνδίκου, να απορρίπτει την αίτηση ή να αναστέλλει την έκδοση απόφασης, αν η έναρξη δεν είναι απαραίτητη για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών. Αυτό μπορεί να ισχύει, για παράδειγμα, αν ένας επενδυτής προβεί σε προσφορά για την αγορά της εταιρείας με συνέχιση της λειτουργίας της και η προσφορά αυτή είναι περισσότερο συμφέρουσα για τους τοπικούς πιστωτές από ό,τι η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας. Η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας δεν είναι επίσης απαραίτητη αν ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας αναλαμβάνει τη δέσμευση έναντι των τοπικών πιστωτών ότι η μεταχείρισή τους στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας θα είναι η ίδια όπως και εάν είχε κινηθεί η δευτερεύουσα διαδικασία και ότι θα γίνουν σεβαστά κατά τη διαδικασία διανομής τα δικαιώματα που θα είχαν, αν είχε κινηθεί η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, όσον αφορά την εξέλεξη και την κατάταξη των απαιτήσεών τους. Η πρακτική αυτής της «συνθετικής δευτερεύουσας διαδικασίας» έχει αναπτυχθεί σε διάφορες υποθέσεις διασυνοριακής αφερεγγυότητας στις οποίες η κύρια διαδικασία άρχισε στο Ηνωμένο Βασίλειο (μεταξύ άλλων, στις διαδικασίες αφερεγγυότητας Collins & Aikman, MG Rover και Nortel Networks). Τα αγγλικά δικαστήρια δέχθηκαν ότι οι άγγλοι σύνδικοι μπορούσαν να διανείμουν μέρος της περιουσίας σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο βρισκόταν η εγκατάσταση. Δεδομένου ότι, σήμερα, η πρακτική αυτή δεν επιτρέπεται από το δίκαιο πολλών κρατών μελών, η πρόταση προβλέπει κανόνα ουσιαστικού δικαίου που επιτρέπει στον σύνδικο να αναλάβει τέτοιου είδους δεσμεύσεις έναντι των τοπικών πιστωτών με δεσμευτικό αποτέλεσμα για την πτωχευτική περιουσία.
- Η προτεινόμενη τροποποίηση δεν θα επηρεάσει τη δυνατότητα του συνδίκου να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας, αν αυτό διευκολύνει τη διαχείριση πολύπλοκων υποθέσεων, για παράδειγμα αν μεγάλος αριθμός εργαζομένων πρέπει να απολυθεί στο κράτος εγκατάστασης. Στις περιπτώσεις αυτές, η έναρξη τοπικής διαδικασίας και ο διορισμός τοπικού συνδίκου μπορεί να συνεχίζουν να είναι χρήσιμοι για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής διαχείρισης της πτωχευτικής περιουσίας.
- Η πρόταση υποχρεώνει το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας να ζητήσει τη γνώμη του συνδίκου της κύριας διαδικασίας, πριν την έκδοση της απόφασής του. Σκοπός της

⁹ ΕΕ L 12, 16.1.2001, σ. 1.

τροποποίησης αυτής είναι να εξασφαλιστεί ότι το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας είναι απολύτως ενήμερο για τυχόν δυνατότητες διάσωσης ή αναδιοργάνωσης τις οποίες διερευνά ο σύνδικος και είναι σε θέση να αξιολογήσει πλήρως τις συνέπειες της έναρξης της δευτερεύουσας διαδικασίας. Η υποχρέωση αυτή συμπληρώνεται από το δικαίωμα του συνδίκου να προσβάλει την απόφαση περί έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας.

- Η πρόταση καταργεί την ισχύουσα απαίτηση η δευτερεύουσα διαδικασία να είναι διαδικασία εκκαθάρισης. Όταν αρχίζει δευτερεύουσα διαδικασία, το δικαστήριο έναρξης μπορεί να επιλέξει από το πλήρες φάσμα των διαδικασιών τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της αναδιάρθρωσης. Η τροποποίηση αυτή εξασφαλίζει ότι η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας δεν συνεπάγεται αυτομάτως το πάγωμα της εξυγίανσης ή της αναδιάρθρωσης του οφειλέτη συνολικά, αλλά δεν θίγει τους κανόνες για την ανάκτηση κρατικών εγγυήσεων και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ανάκτηση από αφερέγγυες εταιρίες¹⁰.
- Επιπλέον, η πρόταση βελτιώνει τον συντονισμό της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας επεκτείνοντας την υποχρέωση συνεργασίας, η οποία σήμερα επιβάλλεται μόνο στους συνδίκους, στα δικαστήρια που μετέχουν στην κύρια και στη δευτερεύουσα διαδικασία. Κατά συνέπεια, τα δικαστήρια θα υποχρεούνται να συνεργάζονται και να επικοινωνούν μεταξύ τους. Επίσης, οι σύνδικοι θα υποχρεούνται να συνεργάζονται και να επικοινωνούν με το δικαστήριο του άλλου κράτους μέλους που μετέχει στη διαδικασία. Η συνεργασία μεταξύ δικαστηρίων θα βελτιώσει τον συντονισμό μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας. Μπορεί, μεταξύ άλλων, να έχει ζωτική σημασία για την εξασφάλιση επιτυχούς αναδιάρθρωσης, π.χ. για την έγκριση του πρωτοκόλλου που περιέχει σχέδιο διάσωσης.

3.1.4. Δημοσιότητα των διαδικασιών αφερεγγυότητας και αναγγελία απαιτήσεων

Η πρόταση προβλέπει ότι ορισμένες στοιχειώδεις πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες αφερεγγυότητας πρέπει να δημοσιεύονται σε ηλεκτρονικό μητρώο προσπελάσιμο στο κοινό ατελώς μέσω διαδικτύου. Η υποχρέωση αυτή αφορά το δικαστήριο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, την ημερομηνία έναρξης και – για τις κύριες διαδικασίες – την ημερομηνία περάτωσης της διαδικασίας, το είδος της διαδικασίας, τον οφειλέτη, τον σύνδικο, την απόφαση περί έναρξης της διαδικασίας, καθώς και την απόφαση περί διορισμού του συνδίκου, αν είναι διαφορετική, και την προθεσμία αναγγελίας απαιτήσεων. Λόγω των διαφορών μεταξύ των εθνικών νομικών συστημάτων όσον αφορά τη δημοσιότητα της διαδικασίας αφερεγγυότητας και των διαφορετικών αναγκών των πιστωτών, η υποχρέωση δημοσίευσης των πληροφοριών αυτών περιορίζεται στις εταιρίες, τους αυτοαπασχολούμενους και τους ελεύθερους επαγγελματίες και δεν εκτείνεται σε διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν καταναλωτές. Η πρόταση προβλέπει τη δημιουργία συστήματος διασύνδεσης των εθνικών μητρώων, η πρόσβαση στα οποία θα είναι δυνατή μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Η Επιτροπή θα καθορίσει, με κατ' εξουσιοδότηση πράξη, τα ελάχιστα κοινά κριτήρια αναζήτησης στα μητρώα και λήψης αποτελεσμάτων τα οποία θα βασίζονται στις πληροφορίες που θα δημοσιεύονται στα μητρώα αφερεγγυότητας. Η

¹⁰ Υπόθεση C-454/09, απόφαση της 13.10.2011 (Επιτροπή κατά Ιταλίας – "New Interline").

διασύνδεση των εθνικών μητρώων θα εξασφαλίσει ότι δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας θα μπορεί να προσδιορίσει αν έχει αρχίσει ήδη σε άλλο κράτος μέλος διαδικασία αφορώσα τον ίδιο οφειλέτη. Επίσης, θα επιτρέψει στους πιστωτές να διαπιστώνουν αν έχει αρχίσει διαδικασία αφορώσα τον ίδιο οφειλέτη και, αν ναι, ποιες εξουσίες διαθέτει τυχόν ο σύνδικος. Για τις εταιρίες οφειλέτες, τα κράτη μέλη θα μπορέσουν να βασιστούν στις υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία 2012/17/ΕΕ, της 13ης Ιουνίου 2012, για τη διασύνδεση των κεντρικών και των εμπορικών μητρώων καθώς και των μητρώων εταιρειών¹¹. Ωστόσο, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η απλή πληροφορία ότι άρχισε διαδικασία αφορώσα έναν οφειλέτη δεν αρκεί για να συντονιστούν οι διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας και να μπορέσουν οι πιστωτές να κάνουν χρήση των δικαιωμάτων τους σε σχέση με τις εν λόγω διαδικασίες.

Η πρόταση διευκολύνει την αναγγελία των απαιτήσεων αλλοδαπών πιστωτών, και ιδίως μικρών πιστωτών και ΜΜΕ, με τρεις τρόπους: πρώτον, προβλέπει δύο τυποποιημένα έντυπα που θα θεσπιστούν με εκτελεστική πράξη, ένα για την ανακοίνωση που αποστέλλεται στους πιστωτές και το άλλο για την αναγγελία των απαιτήσεων. Τα τυποποιημένα έντυπα θα διατίθενται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μειώνοντας έτσι τα έξοδα μετάφρασης. Δεύτερον, η πρόταση δίνει στους αλλοδαπούς πιστωτές προθεσμία τουλάχιστον 45 ημερών από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης έναρξης της διαδικασίας στο μητρώο αφερεγγυότητας για την αναγγελία των απαιτήσεών τους, και αν ακόμη το εθνικό δίκαιο προβλέπει μικρότερη προθεσμία. Οι αλλοδαποί πιστωτές πρέπει επίσης να ενημερώνονται αν η απαίτησή τους αμφισβητηθεί και να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία για να θεμελιώσουν την απαίτησή τους. Τέλος, η νομική εκπροσώπηση για την αναγγελία απαίτησης σε αλλοδαπό δικαστήριο δεν είναι υποχρεωτική, πράγμα που περιορίζει το κόστος για τους πιστωτές.

3.1.5. Αφερεγγυότητα των μελών ομίλου εταιριών

Η πρόταση δημιουργεί ειδικό νομικό πλαίσιο για την αφερεγγυότητα των μελών ομίλου εταιριών, διατηρώντας παράλληλα την προσέγγιση ανά νομική οντότητα, η οποία διατρέχει τον ισχύοντα κανονισμό αφερεγγυότητας. Η πρόταση θεσπίζει υποχρέωση συντονισμού των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιριών, υποχρεώνοντας τους συνδίκους και τα δικαστήρια που μετέχουν σε αυτές να συνεργάζονται κατά τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο πλαίσιο της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας. Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει διάφορες μορφές ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης. Οι σύνδικοι θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να ανταλλάσσουν χρήσιμες πληροφορίες και να συνεργάζονται για την εκπόνηση σχεδίου διάσωσης ή εξυγίανσης, εφόσον αυτό κρίνεται σκόπιμο. Η δυνατότητα συνεργασίας μέσω πρωτοκόλλων αναφέρεται ρητώς προκειμένου να υπογραμμιστεί η πρακτική σημασία αυτού του μέσου και να προωθηθεί περαιτέρω η χρήση του. Τα δικαστήρια θα πρέπει να συνεργάζονται, ιδίως μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών, του συντονισμού, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, του διορισμού συνδίκων που μπορούν να συνεργάζονται και της έγκρισης των πρωτοκόλλων που τους υποβάλλουν οι σύνδικοι.

Επιπλέον, η πρόταση καθιστά δυνατή τη συμμετοχή κάθε συνδίκου στη διαδικασία που αφορά άλλο μέλος του ίδιου ομίλου. Ειδικότερα, ο σύνδικος διαθέτει το δικαίωμα να εκφράσει τη γνώμη του στο πλαίσιο της άλλης διαδικασίας, να ζητήσει αναστολή της άλλης διαδικασίας και να προτείνει σχέδιο εξυγίανσης κατά τρόπο που να επιτρέπει στην αντίστοιχη συνέλευση πιστωτών ή δικαστήριο να λάβει σχετική απόφαση. Επίσης, ο σύνδικος έχει το

¹¹ EE L 156, της 16.6.2012, σ. 1.

δικαίωμα να μετέχει στη συνέλευση των πιστωτών. Αυτά τα διαδικαστικά εργαλεία επιτρέπουν στον σύνδικο που έχει το μεγαλύτερο συμφέρον για την επιτυχή αναδιάρθρωση όλων των εταιριών να υποβάλει επίσημα σχέδιο εξυγίανσης στη διαδικασία που αφορά μέλος του ομίλου, και αν ακόμη ο σύνδικος της εν λόγω διαδικασίας είναι απρόθυμος να συνεργαστεί ή αντιτίθεται στο σχέδιο.

Η πρόβλεψη του συντονισμού των διαφόρων διαδικασιών που αφορούν μέλη του ίδιου ομίλου δεν έχει ως σκοπό να αποτρέψει την πρακτική που ακολουθείται από εξαιρετικά ολοκληρωμένους ομίλους εταιριών και η οποία έγκειται στο να ορίζεται ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων όλων των μελών του ομίλου βρίσκεται στον ίδιο τόπο και, κατά συνέπεια, στο να αρχίζει η διαδικασία στα δικαστήρια ενός μόνο τόπου.

3.2. Νομική βάση

Η πρόταση τροποποιεί τον κανονισμό 1346/2000 που βασιζόταν στα άρθρα 61 στοιχείο γ) και 67 παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Μετά την έναρξη ισχύος της συνθήκης της Λισαβόνας, η αντίστοιχη νομική βάση είναι το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ) και στ) της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο τίτλος V του τρίτου μέρους της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εφαρμόζεται στην Δανία βάσει του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στις Συνθήκες. Επίσης, δεν εφαρμόζεται ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, εκτός εάν οι εν λόγω δύο χώρες αποφασίσουν διαφορετικά σύμφωνα με τους συναφείς κανόνες του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση τους όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Εντούτοις, όταν τροποποιείται ισχύουσα πράξη με πρόταση της Επιτροπής και το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Ιρλανδία δεν ασκήσουν το δικαίωμά τους να συμμετάσχουν στο μέτρο τροποποίησης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας βάσει πρότασης της Επιτροπής, μπορεί να κρίνει ότι η μη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου ή της Ιρλανδίας στο τροποποιημένο κείμενο υφισταμένου μέτρου καθιστά μη λειτουργική την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου σε άλλα κράτη μέλη ή την Ένωση, και να παρατείνει την προθεσμία γνωστοποίησης. Αν η αντίστοιχη χώρα δεν συμμετάσχει στο μέτρο μέχρι τη λήξη της παράτασης, το υφιστάμενο μέτρο δεν έχει πλέον δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος.

3.3. Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Τα διάφορα στοιχεία της αναθεώρησης του κανονισμού αφερεγγυότητας που εκτέθηκαν ανωτέρω συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις επικουρικότητας και αναλογικότητας. Όσον αφορά την επικουρικότητα, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν μπορούν να επιτευχθούν από τα μεμονωμένα κράτη μέλη, διότι απαιτούν την τροποποίηση ισχυόντων κανόνων του κανονισμού αφερεγγυότητας σχετικών με το πεδίο εφαρμογής, τη δικαιοδοσία για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας, τις διατάξεις για τις δευτερεύουσες διαδικασίες, τη δημοσιότητα των αποφάσεων και την αναγγελία των απαιτήσεων. Η τροποποίηση του κανονισμού αφερεγγυότητας απαιτεί – εξ ορισμού – παρέμβαση του νομοθέτη της Ένωσης. Μολονότι η δημιουργία ηλεκτρονικών μητρώων αφερεγγυότητας θα μπορούσε θεωρητικά να επιτευχθεί από τα μεμονωμένα κράτη μέλη, η διασύνδεση των εν λόγω μητρώων απαιτεί την ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ. Κατά συνέπεια, οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης – να καταστεί δυνατή η διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας στην ΕΕ – δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς αποκλειστικά και μόνο από τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα με τη λήψη δράσης σε επίπεδο Ένωσης.

Όσον αφορά την αναλογικότητα, το περιεχόμενο και η μορφή της προτεινόμενης δράσης δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης. Επίσης, η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση καταδεικνύει ότι τα οφέλη των προτεινόμενων τροποποιήσεων είναι μεγαλύτερα από το κόστος τους και, κατά συνέπεια, ότι τα προτεινόμενα μέτρα είναι αναλογικά.

3.4. Επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα

Όπως περιγράφεται λεπτομερώς στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση και σύμφωνα με τη στρατηγική της Ένωσης για την αποτελεσματική εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλα τα στοιχεία της πρότασης σέβονται τα δικαιώματα που καθορίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Οι τροποποιήσεις βελτιώνουν την κατάσταση των προσώπων που εμπλέκονται σε υποθέσεις διασυνοριακής αφερεγγυότητας σε σχέση με το δικαίωμα ιδιοκτησίας, την ελευθερία του επαγγέλματος και το δικαίωμα προς εργασία, την ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής. Η προτεινόμενη τροποποίηση για τη δημιουργία ηλεκτρονικών μητρώων αφερεγγυότητας προσπελάσιμων από το κοινό σέβεται το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο αναλογικό προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς, διότι θα θεσπιστούν μέτρα που θα εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με την οδηγία 95/46/EK για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

1. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση θα έχει περιορισμένο αντίκτυπο στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Η εφαρμογή της ΤΠ για τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας έχει ήδη αναπτυχθεί και θα ενσωματωθεί στην Ευρωπαϊκή Πύλη για τη Δικαιοσύνη. Η επίπτωση στον προϋπολογισμό για το διάστημα 2014-2020 θα περιλαμβάνει μόνον της δαπάνες υποδοχής και συντήρησης της εφαρμογής ΤΠ. Συνολικά αυτές οι δαπάνες θα ανέλθουν σε 1 500 000 ευρώ για την περίοδο 2014-2020 και θα καλυφθούν από το χρηματοδοτικό κονδύλιο του μελλοντικού προγράμματος για τη Δικαιοσύνη¹²

¹² COM(2011)759 τελικό

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Έπειτα από διαβούλευση με τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων¹⁴

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1346/2000¹⁵ δημιουργήθηκε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για τις διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Καθορίστηκε ποιο κράτος μέλος είναι αρμόδιο για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, θεσπίστηκαν ενιαίοι κανόνες για το εφαρμοστέο δίκαιο και ρυθμίστηκε η αναγνώριση και η εκτέλεση των σχετικών με την αφερεγγυότητα αποφάσεων, καθώς και ο συντονισμός της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (2) Η έκθεση της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 2012 για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000¹⁶ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι γενικά ο κανονισμός λειτουργεί ικανοποιητικά, αλλά είναι σκόπιμο να βελτιωθεί η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματική διαχείριση των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας.
- (3) Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 θα πρέπει να περιλάβει τις διαδικασίες με τις οποίες προωθείται η διάσωση οικονομικά βιώσιμου οφειλέτη, προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν οι υγιείς εταιρίες και να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες. Το πεδίο εφαρμογής θα πρέπει να περιλάβει, ιδίως, τις διαδικασίες που

¹³ ΕΕ C , , σ. .

¹⁴ ΕΕ C , , σ. .

¹⁵ ΕΕ L 160, 30.6.2000, σ.1.

¹⁶ ΕΕ C , , σ.

προβλέπουν την αναδιάρθρωση οφειλέτη σε προ-πτωχευτικό στάδιο ή επιτρέπουν στην υπάρχουσα διοίκηση να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά της. Ο κανονισμός θα πρέπει να περιλάβει επίσης και τις διαδικασίες που προβλέπουν απαλλαγή από χρέη για καταναλωτές και αυτοαπασχολούμενους που δεν πληρούν τα κριτήρια του ισχύοντος κανονισμού.

- (4) Οι κανόνες δικαιοδοσίας για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να διευκρινιστούν, ενώ το δικονομικό πλαίσιο για τον προσδιορισμό της δικαιοδοσίας θα πρέπει να βελτιωθεί. Θα πρέπει επίσης να θεσπιστεί ρητός κανόνας για τη δικαιοδοσία σε σχέση με αγωγές που απορρέουν άμεσα από διαδικασίες αφερεγγυότητας ή έχουν στενή σχέση με αυτές.
- (5) Προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας αφερεγγυότητας στην περίπτωση που ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να καταργηθεί η απαίτηση η δευτερεύουσα διαδικασία να είναι διαδικασία εκκαθάρισης. Επίσης, το δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να απορρίψει την αίτηση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας, αν δεν είναι απαραίτητη για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών. Ο συντονισμός κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας θα πρέπει να βελτιωθεί, ιδίως απαιτώντας από τα εμπλεκόμενα δικαστήρια να συνεργάζονται.
- (6) Προκειμένου να βελτιωθούν οι πληροφορίες που παρέχονται στους εμπλεκόμενους πιστωτές και δικαστήρια και να αποτραπεί η έναρξη παράλληλων διαδικασιών αφερεγγυότητας, θα πρέπει να απαιτείται από τα κράτη μέλη να δημοσιεύουν τις αποφάσεις που αφορούν διασυννοριακές υποθέσεις αφερεγγυότητας σε δημόσιο μητρώο προσπελάσιμο στο κοινό. Θα πρέπει να ληφθεί πρόνοια για τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας. Θα πρέπει επίσης να θεσπιστούν τυποποιημένα έγγραφα για την αναγγελία απαιτήσεων, προκειμένου να διευκολυνθούν οι αλλοδαποί πιστωτές και να μειωθούν οι δαπάνες μετάφρασης.
- (7) Θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες για τον συντονισμό των διαδικασιών που αφορούν διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιριών. Οι σύνδικοι και τα δικαστήρια που συμμετέχουν στις διάφορες διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να υπέχουν καθήκον συνεργασίας και ενημέρωσης. Επίσης, όλοι οι εμπλεκόμενοι σύνδικοι θα πρέπει να διαθέτουν τα διαδικαστικά μέσα που θα τους επιτρέπουν να προτείνουν σχέδιο διάσωσης για τις εταιρίες του ομίλου για τις οποίες έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας και να ζητούν, εφόσον απαιτείται, αναστολή της διαδικασίας αφερεγγυότητας για εταιρία διαφορετική από εκείνη για την οποία έχουν διοριστεί. Ο ορισμός της έννοιας «όμιλος εταιριών» θα πρέπει να νοηθεί ότι περιορίζεται στην αφερεγγυότητα και δεν επηρεάζει τις εταιρικές πτυχές που αφορούν τους ομίλους.
- (8) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η ταχεία προσαρμογή του κανονισμού στις τροποποιήσεις του εγχώριου δικαίου αφερεγγυότητας τις οποίες κοινοποιούν τα κράτη μέλη, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την τροποποίηση των παραρτημάτων σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμη και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων. Η Επιτροπή, όταν προετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (9) Προκειμένου να διασφαλισθούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000, ενδείκνυται να ανατεθούν εκτελεστικές εξουσίες στην Επιτροπή. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών

σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή¹⁷.

- (10) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (11) Η τροποποίηση του κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει τους κανόνες για την ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων από αφερέγγυες εταιρίες, όπως έχουν ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-454/09 Επιτροπή κατά Ιταλίας «New Interline»). Αν η πλήρης ανάκτηση της κρατικής ενίσχυσης δεν είναι δυνατή, διότι η εντολή ανάκτησης αφορά εταιρία για την οποία έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας, η διαδικασία αυτή θα πρέπει αναγκαστικά να είναι διαδικασία εκκαθάρισης και να οδηγεί στην οριστική παύση των δραστηριοτήτων του δικαιούχου και στη ρευστοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων.
- (12) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, [το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού]/[με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού, δεν δεσμεύονται από αυτόν και δεν υπόκεινται στην εφαρμογή του].
- (13) Η Δανία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και συνεπώς δεν δεσμεύεται από αυτόν και δεν υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 τροποποιείται ως εξής:

- (1) Στην αιτιολογική σκέψη 2, η παραπομπή στο άρθρο 65 αντικαθίσταται από παραπομπή στο άρθρο 81.
- (2) Στις αιτιολογικές σκέψεις 3, 5, 8, 11, 12, 14 και 21, ο όρος «Κοινότητα» αντικαθίσταται από τον όρο «Ένωση».
- (3) Η αιτιολογική σκέψη 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«(4) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται να μην υπάρχουν κίνητρα για τα μέρη να μεταφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις νομικές διαφορές τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο επιδιώκοντας να βελτιώσουν τη νομική τους θέση εις βάρος του συνόλου των πιστωτών ("forum shopping")».
- (4) Η αιτιολογική σκέψη 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

¹⁷ EE L 55 της 28.2.2011, σ.13.

«(6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιέχει διατάξεις που διέπουν τη δικαιοδοσία για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και διαδικασιών που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται στις διαδικασίες αυτές και διατάξεις για το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει κανόνες για τον συντονισμό των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη ή διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιριών».

(5) Η αιτιολογική σκέψη 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(7) Πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες και αγωγές που συνδέονται με αυτές εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 44/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹⁸. Οι εν λόγω διαδικασίες θα πρέπει να διέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Κατά την ερμηνεία του παρόντος κανονισμού θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αποφεύγονται τα κανονιστικά κενά μεταξύ των δύο πράξεων».

(6) Η αιτιολογική σκέψη 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο παρών κανονισμός, ανεξάρτητα από το αν ο οφειλέτης είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, έμπορος ή ιδιώτης. Οι εν λόγω διαδικασίες αφερεγγυότητας απαριθμούνται εξαντλητικά στο παράρτημα Α. Εφόσον μια εθνική διαδικασία περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται χωρίς να ελέγχεται από τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους αν πληρούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο παρών κανονισμός. Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες επενδύσεων που διέπονται από την οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων¹⁹ (όπως τροποποιήθηκε), καθώς και οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Οι επιχειρήσεις αυτές δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, λόγω του ότι υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς και επειδή οι εθνικές αρχές ελέγχου διαθέτουν, μέχρις ενός βαθμού, ιδιαίτερα ευρείες εξουσίες παρέμβασης».

(7) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη αιτιολογική σκέψη 9α:

«(9α) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να επεκταθεί σε διαδικασίες που προωθούν τη διάσωση οικονομικά βιώσιμου οφειλέτη, προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν οι υγιείς επιχειρήσεις και να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες. Θα πρέπει να επεκταθεί, ιδίως, σε διαδικασίες που προβλέπουν την αναδιάρθρωση οφειλέτη σε προ-πτωχευτικό στάδιο, σε διαδικασίες που επιτρέπουν στην υφιστάμενη διοίκηση να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά της και σε διαδικασίες

¹⁸ EE L 12 της 16.1.2001, σ.1.

¹⁹ EE L 125 της 5.5.2001, σ. 15.

που προβλέπουν την απαλλαγή καταναλωτών και αυτοαπασχολουμένων από χρέη. Δεδομένου ότι αυτές οι διαδικασίες δεν συνεπάγονται αναγκαστικά τον διορισμό συνδίκου, θα πρέπει να εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό, εφόσον διεξάγονται υπό δικαστικό έλεγχο ή εποπτεία. Στο πλαίσιο αυτό, ο όρος "έλεγχος" θα πρέπει να περιλαμβάνει περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο παρεμβαίνει μόνο μετά την άσκηση ενδίκου μέσου από πιστωτή ή άλλο ενδιαφερόμενο».

(8) Η αιτιολογική σκέψη 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(10) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν απαιτούν την παρέμβαση δικαστικής αρχής. Η έκφραση "δικαστήριο" στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να χρησιμοποιείται εν ευρεία εννοία και να περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο ή φορέα που έχει την εξουσία βάσει του εθνικού δικαίου να κηρύσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι διαδικασίες (περιλαμβανομένων των πράξεων και των διατυπώσεων που επιτάσσει ο νόμος) δεν θα πρέπει μόνο να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αλλά και να είναι επίσημα αναγνωρισμένες και να παράγουν έννομες συνέπειες στο κράτος μέλος έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας».

(9) Παρεμβάλλεται νέα αιτιολογική σκέψη 12α:

«(12α) Πριν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, το αρμόδιο δικαστήριο θα πρέπει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του ή η εγκατάσταση του οφειλέτη βρίσκεται πράγματι εντός της δικαιοδοσίας του. Αν από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης γεννώνται αμφιβολίες σχετικά με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, το δικαστήριο θα πρέπει να ζητεί από τον οφειλέτη να προσκομίσει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του και, εφόσον απαιτείται, να δώσει στους πιστωτές του οφειλέτη τη δυνατότητα να προβάλουν τις απόψεις τους για το ζήτημα της δικαιοδοσίας. Επίσης, οι πιστωτές θα πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα κατά της απόφασης περί έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας».

(10) Η αιτιολογική σκέψη 13 διαγράφεται.

(11) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις 13α και 13β:

(13α) Το «κέντρο των κύριων συμφερόντων» εταιρίας ή άλλου νομικού προσώπου τεκμαίρεται ότι είναι ο τόπος της καταστατικής του έδρας. Το τεκμήριο αυτό θα πρέπει να είναι μαχητό, αν η κεντρική διοίκηση εταιρίας βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της καταστατικής της έδρας και από συνολική αξιολόγηση όλων των κρίσιμων παραγόντων προκύπτει, κατά τρόπο αναγνωρίσιμο από τους τρίτους, ότι το πραγματικό κέντρο διαχείρισης και εποπτείας της εταιρίας, καθώς και διαχείρισης των συμφερόντων της βρίσκονται στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος. Αντιθέτως, αν οι φορείς που είναι αρμόδιοι για τη διαχείριση και την εποπτεία εταιρίας βρίσκονται στον τόπο της καταστατικής έδρας και οι διαχειριστικές αποφάσεις λαμβάνονται εκεί κατά τρόπο αναγνωρίσιμο από τους τρίτους, το τεκμήριο θα πρέπει να καθίσταται αμάχητο.

- (13β) Τα δικαστήρια του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να έχουν δικαιοδοσία και για αγωγές που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές, όπως οι αγωγές διάρρηξης. Εάν η σχετική αγωγή είναι συναφής με άλλη αγωγή που θεμελιώνεται στο γενικό αστικό και εμπορικό δίκαιο, ο σύνδικος θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει και τις δύο αγωγές στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του εναγομένου, αν κρίνει ότι αυτό είναι περισσότερο αποτελεσματικό, όπως θα μπορούσε να συμβεί, για παράδειγμα, αν ο σύνδικος επιθυμεί να σφραγίσει αγωγή για την ευθύνη μέλους διοικητικού συμβουλίου βάσει του δικαίου αφερεγγυότητας με αγωγή βάσει του εταιρικού δικαίου ή του γενικού δικαίου των αδικοπραξιών.
- (12) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις 19α και 19β:
- (19α) Η δευτερεύουσα διαδικασία μπορεί επίσης να παρακωλύσει την αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας. Συνεπώς, το δικαστήριο έναρξης της δευτερεύουσας διαδικασίας θα πρέπει να μπορεί, μετά από αίτηση του συνδίκου, να αναστείλει ή να απορρίψει, κατόπιν αίτησης του συνδίκου, την έναρξη, αν η δευτερεύουσα διαδικασία δεν είναι απαραίτητη για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών. Αυτό θα πρέπει να ισχύει, ιδίως, αν ο σύνδικος συμφωνεί, δεσμεύοντας την πτωχευτική περιουσία, ότι οι τοπικοί πιστωτές θα τύχουν της ίδιας μεταχείρισης όπως και αν είχε κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία και ότι θα εφαρμοστούν οι κανόνες κατάταξης του κράτους μέλους στο οποίο ζητήθηκε η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας κατά τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να παρέχει στον σύνδικο τη δυνατότητα να αναλαμβάνει ανάλογες δεσμεύσεις.
- (19β) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία των τοπικών συμφερόντων, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας δεν θα πρέπει να μπορεί να προβαίνει σε καταχρηστική ρευστοποίηση ή μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση, ιδίως με σκοπό να αποτρέψει τη δυνατότητα να ικανοποιηθούν αποτελεσματικά τα τοπικά συμφέροντα, εάν αρχίσει στη συνέχεια δευτερεύουσα διαδικασία.
- (13) Η αιτιολογική σκέψη 20 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «(20) Οι κύριες και οι δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν μπορούν να συμβάλουν στην αποτελεσματική ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων παρά μόνον εάν όλες οι παράλληλες εκκρεμείς διαδικασίες είναι συντονισμένες. Βασική προϋπόθεση για τον σκοπό αυτό είναι να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων συνδίκων και δικαστηρίων, ιδίως με την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών. Για να εξασφαλιστεί ο δεσπόζων ρόλος της κύριας διαδικασίας, ο σύνδικος της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να διαθέτει διάφορες δυνατότητες παρέμβασης στις δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας που εκκρεμούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα. Ο σύνδικος θα πρέπει να μπορεί, ιδίως, να προτείνει πρόγραμμα εξυγίανσης ή πτωχευτικό συμβιβασμό, ή να ζητήσει την αναστολή της εκκαθάρισης των περιουσιακών στοιχείων στη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους, οι σύνδικοι και τα δικαστήρια θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες πρακτικές συνεργασίας σε διασυνοριακές υποθέσεις αφερεγγυότητας οι οποίες περιέχονται στις αρχές και στις κατευθυντήριες γραμμές για την επικοινωνία και

τη συνεργασία τις οποίες υιοθετούν ευρωπαϊκές και διεθνείς ενώσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του δικαίου αφερεγγυότητας».

(14) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις 20α και 20β:

(20α) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν διαφορετικές εταιρίες μέλη ομίλου εταιριών. Αν κινηθούν διαδικασίες αφερεγγυότητας για περισσότερες εταιρίες του ίδιου ομίλου, οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να συντονίζονται αποτελεσματικά. Κατά συνέπεια, οι διάφοροι σύνδικοι και τα εμπλεκόμενα δικαστήρια θα πρέπει να υπέχουν τις ίδιες υποχρεώσεις συνεργασίας και ενημέρωσης όπως και στην περίπτωση κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη. Επιπλέον, ο σύνδικος που διορίζεται σε διαδικασία σχετική με ένα μέλος ομίλου εταιριών θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προτείνει σχέδιο διάσωσης σε διαδικασία σχετική με άλλο μέλος του ίδιου ομίλου, εφόσον το μέσο αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο αφερεγγυότητας.

(20β) Η θέσπιση κανόνων για την αφερεγγυότητα ομίλων εταιριών δεν θα πρέπει να περιορίζει τη δυνατότητα ενιαίας δικαιοδοσίας δικαστηρίου για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας σχετικά με περισσότερες εταιρίες μέλη του ίδιου ομίλου, εφόσον κρίνει ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων των εν λόγω εταιριών βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο θα πρέπει επίσης να μπορεί να διορίζει, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, τον ίδιο σύνδικο για όλες τις διαδικασίες.

(15) Παρεμβάλλεται νέα αιτιολογική σκέψη 21α:

(21α) Έχει ουσιώδη σημασία οι πιστωτές των οποίων η κατοικία, η συνήθης διαμονή ή η καταστατική έδρα βρίσκεται στην Ένωση να ενημερώνονται για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικής με τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη τους. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ταχεία διαβίβαση πληροφοριών στους πιστωτές, ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις²⁰ δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται όπου ο παρών κανονισμός αναφέρεται στην υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών. Η χρήση τυποποιημένων εγγράφων διαθέσιμων σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης θα πρέπει να διευκολύνει την αναγγελία απαιτήσεων από πιστωτές σε διαδικασίες που κινούνται σε άλλο κράτος μέλος.

(16) Η αιτιολογική σκέψη 29 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(29) Προς το συμφέρον των συναλλαγών, θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος του συνδίκου, να δημοσιεύεται στα άλλα κράτη μέλη το βασικό περιεχόμενο της απόφασης περί έναρξης της διαδικασίας. Στην περίπτωση που υπάρχει εγκατάσταση στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, η δημοσίευση θα πρέπει να είναι υποχρεωτική μέχρις ότου δημιουργηθεί το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας. Ωστόσο, και στις δύο περιπτώσεις, η δημοσίευση δεν θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την αναγνώριση της διαδικασίας που διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος».

²⁰ EE L 324 της 10.12.2007, σ. 79.

- (17) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη αιτιολογική σκέψη 29α:
- (29α) Προκειμένου να βελτιωθεί η ενημέρωση των εμπλεκόμενων πιστωτών και δικαστηρίων και να αποτραπεί η έναρξη παράλληλων διαδικασιών αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας σε δημόσια προσπελάσιμο ηλεκτρονικό μητρώο. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση πιστωτών και δικαστηρίων άλλων κρατών μελών σε αυτές τις πληροφορίες, ο κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας.
- (18) Η αιτιολογική σκέψη 31 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «(31) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει παραρτήματα που να διευκρινίζουν, ιδίως, ποιες εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η ταχεία προσαρμογή του κανονισμού στις σχετικές τροποποιήσεις των εγχώριων νομοθεσιών αφερεγγυότητας των κρατών μελών, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για την τροποποίηση των παραρτημάτων σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πριν τη θέσπιση κατ' εξουσιοδότηση πράξης για τροποποίηση του πίνακα εθνικών διαδικασιών των παραρτημάτων, ωστόσο, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει αν η κοινοποιηθείσα διαδικασία πληροί τα κριτήρια τα οποία προβλέπει ο παρών κανονισμός. Κατά την προετοιμασία και την εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι τα σχετικά έγγραφα διαβιβάζονται ταυτόχρονα, εγκαίρως και κατά πρόσφορο τρόπο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.»
- (19) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις 31α, 31β και 31γ:
- «(31α) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές εξουσίες. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή²¹.
- (31β) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός επιδιώκει να προαγάγει την εφαρμογή των άρθρων 8, 17 και 47, τα οποία αφορούν, αντίστοιχα, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου.
- (31γ) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών²² και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

²¹ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

²² ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών²³ εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού».

- (20) Στις αιτιολογικές σκέψεις 32 και 33, οι λέξεις «συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης».
- (21) Τα άρθρα 1 και 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για όλες τις συλλογικές δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών προσωρινών μέτρων, που θεμελιώνονται σε νόμο σχετικό με την αφερεγγυότητα ή την αναδιάρθρωση χρέους, αποσκοπούν στη διάσωση, στην αναδιάρθρωση χρέους, στην εξυγίανση ή τη ρευστοποίηση και
- (α) συνεπάγονται τη μερική ή ολική πτωχευτική απαλλοτρίωση του οφειλέτη και τον διορισμό συνδίκου ή
 - (β) στο πλαίσιο των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποθέσεις του οφειλέτη υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο ή εποπτεία.
- Οι διαδικασίες που εμπίπτουν στην παρούσα παράγραφο απαριθμούνται στο παράρτημα Α.
2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν
- (α) ασφαλιστικές επιχειρήσεις,
 - (β) πιστωτικά ιδρύματα,
 - (γ) επιχειρήσεις επενδύσεων που διέπονται από την οδηγία 2001/24/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε, και
 - (δ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- (α) ως "διαδικασίες αφερεγγυότητας", νοούνται οι διαδικασίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Α·

²³ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ.1.

- (β) ως "σύνδικος", νοείται
- (i) κάθε πρόσωπο ή όργανο αρμόδιο να διοικεί ή να ρευστοποιεί την πτωχευτική περιουσία ή να επιβλέπει τη διαχείριση των υποθέσεων του οφειλέτη. Τα εν λόγω πρόσωπα ή όργανα απαριθμούνται στο παράρτημα Β·
 - (ii) στις περιπτώσεις για τις οποίες δεν προβλέπεται ο διορισμός συνδίκου ή η μεταβίβαση των εξουσιών του οφειλέτη σε αυτόν, ο οφειλέτης που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του.
- (γ) ως "δικαστήριο", νοείται, σε όλα τα άρθρα εκτός του άρθρου 3β παράγραφος 2, δικαστικό ή άλλο αρμόδιο όργανο κράτους μέλους νομιμοποιούμενο να κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, να επικυρώνει την έναρξη τέτοιας διαδικασίας ή να λαμβάνει αποφάσεις κατά τη διάρκειά της·
- (δ) ως "απόφαση περί έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας" νοείται, μεταξύ άλλων,
- (i) η απόφαση δικαστηρίου για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή την επικύρωση της έναρξης τέτοιας διαδικασίας ή
 - (ii) η απόφαση δικαστηρίου περί διορισμού προσωρινού συνδίκου.
- (ε) ως "χρόνος έναρξης της διαδικασίας", νοείται το χρονικό σημείο κατά το οποίο αρχίζει να παράγει αποτελέσματα η απόφαση περί έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας, είτε υπόκειται σε ένδικα μέσα είτε όχι·
- (στ) ως "κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο", νοείται:
- (i) αν πρόκειται για πράγμα, το κράτος μέλος στο οποίο όντως βρίσκεται το πράγμα,
 - (ii) αν πρόκειται για πράγμα ή δικαίωμα που ο κύριος ή ο δικαιούχος υποχρεούται να εγγράψει σε δημόσιο μητρώο, το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το μητρώο,
 - (iii) αν πρόκειται για ονομαστικές μετοχές εταιριών, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρίας που έχει εκδώσει τις μετοχές,
 - (iv) αν πρόκειται για χρηματοπιστωτικά μέσα, η κυριότητα των οποίων αποδεικνύεται από εγγραφές σε βιβλίο ή για λογαριασμό που τηρείται από ή για λογαριασμό ενδιάμεσου ("τίτλοι υπό μορφή λογιστικής εγγραφής"), το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο ή ο λογαριασμός στον οποίο πραγματοποιούνται οι λογιστικές εγγραφές,
 - (v) αν πρόκειται για μετρητά κατατεθειμένα σε λογαριασμό που τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα, το κράτος μέλος το οποίο εμφανίζεται στον διεθνή αριθμό του τραπεζικού λογαριασμού (IBAN),
 - (vi) αν πρόκειται για απαιτήσεις έναντι τρίτων διαφορετικές από εκείνες που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία του σημείου (v), το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου υποχρέου, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·

- (ζ) ως "εγκατάσταση", νοείται ο τόπος όπου ο οφειλέτης ασκεί οιαδήποτε μη προσωρινή οικονομική δραστηριότητα, στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα και περιουσιακά στοιχεία·
- (η) ως "τοπικοί πιστωτές" νοούνται οι πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις κατά του οφειλέτη γεννήθηκαν λόγω της λειτουργίας εγκατάστασης που βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο βρίσκεται το κέντρο κύριων συμφερόντων του οφειλέτη·
- (θ) ως "όμιλος εταιριών" νοείται ένα σύνολο εταιριών συγκείμενο από μητρική και θυγατρικές εταιρίες·
- (ι) ως "μητρική εταιρία" νοείται η εταιρία η οποία
- (i) διαθέτει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των εταίρων άλλης εταιρίας ("θυγατρικής εταιρίας") ή
 - (ii) είναι μέτοχος ή εταίρος της θυγατρικής εταιρίας και έχει το δικαίωμα
 - (αα) να διορίζει ή να παύει την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου της θυγατρικής ή
 - (ββ) να ασκεί αποφασιστική επιρροή στη θυγατρική εταιρία βάσει σύμβασης που έχει συναφθεί με τη θυγατρική ή όρου του καταστατικού της».
- (22) Στο άρθρο 3, οι παράγραφοι 1 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
1. Αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας («κύρια διαδικασία») είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη. Το κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος από τον οποίο ο οφειλέτης διαχειρίζεται τα συμφέροντά του σε τακτική βάση και ο οποίος είναι αναγνωρίσιμος από τους τρίτους.
- Για τις εταιρείες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κυρίων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.
- Για τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, το κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της κύριας άσκησης της δραστηριότητας του φυσικού προσώπου. Για κάθε άλλο φυσικό πρόσωπο, το κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της συνήθους κατοικίας του.
2. Όταν αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, τυχόν διαδικασία που αρχίζει στη συνέχεια, σύμφωνα με την παράγραφο 2, είναι δευτερεύουσα διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή, κρίσιμος χρόνος προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος είναι η ημερομηνία έναρξης της κύριας διαδικασίας.
- (23) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 3α και 3β:

«Άρθρο 3α

Δικαιοδοσία επί συναφών αγωγών

1. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 είναι αρμόδια για κάθε αγωγή που απορρέει άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχει στενή σχέση με αυτές.
2. Εάν αγωγή που εμπίπτει στην παράγραφο 1 είναι συναφής με αστική ή εμπορική αγωγή κατά του ίδιου εναγομένου, ο σύνδικος μπορεί να ασκήσει και τις δύο αγωγές στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η κατοικία του εναγομένου ή, εάν οι εναγόμενοι είναι περισσότεροι, στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η κατοικία οποιουδήποτε από τους εναγομένους, υπό την προϋπόθεση το δικαστήριο αυτό να είναι αρμόδιο σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.
3. Θεωρούνται συναφείς, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εκδικαστούν και να κριθούν ταυτόχρονα, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων, σε περίπτωση που οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 3β

Έλεγχος της δικαιοδοσίας· δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων

1. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν είναι αρμόδιο δυνάμει του άρθρου 3. Η απόφαση περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας διευκρινίζει πώς θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου και, ιδίως, αν η δικαιοδοσία βασίζεται παράγραφος 1 ή στο άρθρο 3 παράγραφος 2.
 2. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας κινείται χωρίς δικαστική απόφαση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ο σύνδικος που διορίζεται στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας εξετάζει αν το κράτος μέλος στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία έχει δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 3. Εάν το δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, ο σύνδικος διευκρινίζει πώς θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου και, ιδίως, αν η δικαιοδοσία βασίζεται παράγραφος 1 ή στο άρθρο 3 παράγραφος 2.
 3. Πιστωτής ή άλλος ενδιαφερόμενος του οποίου η κατοικία, η συνήθης διαμονή ή η έδρα βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος έναρξης της διαδικασίας έχει το δικαίωμα να προσβάλει την απόφαση περί έναρξης της κύριας διαδικασίας. Το δικαστήριο έναρξης της κύριας διαδικασίας ή ο σύνδικος γνωστοποιούν στους εν λόγω πιστωτές, εφόσον είναι γνωστοί, την απόφαση, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να την προσβάλουν.
- (24) Στο άρθρο 4 παράγραφος 2, το στοιχείο ιγ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «(ιγ) οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για το σύνολο των πιστωτών δικαιοπραξιών».
- (25) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 6α:

«Άρθρο 6α

Συμφωνίες συμψηφισμού

Οι συμφωνίες συμψηφισμού διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο στο οποίο υπόκειται η σύμβαση που τις διέπει».

- (26) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 10α:

«Άρθρο 10α

Απαιτήσεις έγκρισης δυνάμει του τοπικού δικαίου

Εάν το δίκαιο του κράτους μέλους που διέπει τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας στις συμβάσεις των άρθρων 8 και 10 προβλέπει ότι σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί ή να τροποποιηθεί εγκύρως μόνο με την έγκριση του δικαστηρίου έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, αλλά δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας σε αυτό το κράτος μέλος, αρμόδιο για την έγκριση της καταγγελίας ή της τροποποίησης των εν λόγω συμβάσεων είναι το δικαστήριο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας».

- (27) Το άρθρο 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

Αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμών δικών ή διαιτητικών διαδικασιών

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμούς δίκης ή διαιτητικής διαδικασίας με αντικείμενο πράγμα ή δικαίωμα της πτωχευτικής περιουσίας, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκκρεμεί η δίκη ή εδρεύει το διαιτητικό δικαστήριο».

- (28) Το άρθρο 18 τροποποιείται ως εξής:

- (α) Το άρθρο 18 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Ο σύνδικος ο οριζόμενος από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 δικαιούται να ασκεί εντός άλλου κράτους μέλους όλες τις εξουσίες που του απονέμει το δίκαιο του κράτους έναρξης, εφόσον δεν έχει κηρυχθεί σ' αυτό η έναρξη άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δεν έχει ληφθεί άλλο αντίθετο ασφαλιστικό μέτρο λόγω υποβολής αίτησης έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο εν λόγω άλλο κράτος. Δικαιούται μεταξύ άλλων, επιφυλασσομένων των άρθρων 5 και 7, να μεταφέρει τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη εκτός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται. Έχει επίσης το δικαίωμα να αναλαμβάνει τη δέσμευση ότι τα δικαιώματα διανομής και προτεραιότητας που θα είχαν οι τοπικοί πιστωτές αν είχε κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία θα γίνουν σεβαστά στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας. Η δέσμευση αυτή υπόκειται στις τυπικές προϋποθέσεις τις οποίες επιβάλλει το κράτος έναρξης της κύριας διαδικασίας και δεσμεύουν την πτωχευτική περιουσία».

- (β) Στην παράγραφο 3, η τελευταία φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι εξουσίες αυτές δεν περιλαμβάνουν δικαίωμα χρήσης μέσων καταναγκασμού, με την εξαίρεση των μέσων που διατάσσονται από δικαστήριο, ούτε δικαίωμα αποφάσεως επί νομικής διαδικασίας ή διαφοράς».

- (29) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 20α, 20β, 20γ και 20δ:

«Άρθρο 20α
Δημιουργία μητρώων αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη δημιουργούν και τηρούν ένα ή περισσότερα μητρώα με τα οποία διατίθενται ατελώς στο κοινό μέσω διαδικτύου οι ακόλουθες πληροφορίες ("μητρώα αφερεγγυότητας"):

- (α) η ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- (β) το δικαστήριο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας και ο αριθμός της υπόθεσης, αν υπάρχει·
- (γ) το είδος της διαδικασίας αφερεγγυότητας που άρχισε·
- (δ) το όνομα και η διεύθυνση του οφειλέτη·
- (ε) το όνομα και η διεύθυνση του διορισθέντος συνδίκου, αν υπάρχει·
- (στ) η προθεσμία αναγγελίας των απαιτήσεων·
- (ζ) η απόφαση περί έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- (η) η απόφαση περί διορισμού συνδίκου, αν είναι διαφορετική από την απόφαση του σημείου ζ) της παρούσας παραγράφου·
- (θ) η ημερομηνία περάτωσης της κύριας διαδικασίας.

Άρθρο 20β
Διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας

1. Η Επιτροπή δημιουργεί αποκεντρωμένο σύστημα για τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας με εκτελεστική πράξη. Το εν λόγω σύστημα απαρτίζεται από τα μητρώα αφερεγγυότητας και τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, η οποία θα χρησιμεύσει ως κεντρικό ηλεκτρονικό σημείο πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες του συστήματος. Το σύστημα θα περιλαμβάνει υπηρεσία αναζήτησης σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, προκειμένου να διατίθενται οι πληροφορίες του άρθρου 20α.
2. Με εκτελεστική πράξη που θα θεσπιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 45β παράγραφος 3, η Επιτροπή θα εκδώσει μέχρι ... [36 μήνες από την έναρξη ισχύος του κανονισμού]:
 - την τεχνική προδιαγραφή που προσδιορίζει τις μεθόδους επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα βάσει της καθορισθείσας προδιαγραφής διεπαφής για το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας·
 - τα τεχνικά μέτρα που εξασφαλίζουν τις στοιχειώδεις προδιαγραφές ασφάλειας της τεχνολογίας των πληροφοριών για την επικοινωνία και τη διαβίβαση πληροφοριών στο πλαίσιο του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας·

- ελάχιστα κριτήρια για την υπηρεσία αναζήτησης που παρέχει η διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, βάσει των πληροφοριών του άρθρου 20α·
- ελάχιστα κριτήρια για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της αναζήτησης, βάσει των πληροφοριών του άρθρου 20α·
- τον τρόπο και τις τεχνικές προϋποθέσεις πρόσβασης στις υπηρεσίες που παρέχει το σύστημα διασύνδεσης και
- γλωσσάριο με βασικές εξηγήσεις σχετικά με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας που απαριθμούνται στο παράρτημα Α.

Άρθρο 20γ

Κόστος της δημιουργίας και της διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας

1. Η δημιουργία και η μελλοντική ανάπτυξη του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας χρηματοδοτείται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.
2. Κάθε κράτος μέλος φέρει το κόστος της προσαρμογής των εγχώριων μητρώων αφερεγγυότητας προκειμένου να καταστούν διαλειτουργικά με τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, καθώς και το κόστος διαχείρισης, λειτουργίας και τήρησης του μητρώου.

Άρθρο 20δ

Καταχώρηση των διαδικασιών αφερεγγυότητας

Όταν αρχίζει κύρια ή δευτερεύουσα διαδικασία για εταιρία ή νομικό πρόσωπο ή για φυσικό πρόσωπο που ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, το δικαστήριο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας εξασφαλίζει ότι οι πληροφορίες του άρθρου 20α δημοσιεύονται αμελλητί στο μητρώο αφερεγγυότητας του κράτους έναρξης».

- (30) Τα άρθρα 21 και 22 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 21

Δημοσιότητα σε άλλο κράτος μέλος

1. Μέχρις ότου δημιουργηθεί το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 20β, η απόφαση περί έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας και η τυχόν απόφαση διορισμού συνδίκου δημοσιεύονται, κατ' αίτηση του συνδίκου, σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση, σύμφωνα με τις ισχύουσες στο καθένα διατυπώσεις δημοσιότητας. Στη δημοσίευση αναφέρεται το όνομα του διορισθέντος συνδίκου και διευκρινίζεται εάν ο εφαρμοσθείς κανόνας δικαιοδοσίας είναι το άρθρο 3 παράγραφος 1 ή το άρθρο 3 παράγραφος 2.
2. Ο σύνδικος δικαιούται να ζητήσει τη δημοσίευση των πληροφοριών της πρώτης παραγράφου του εν λόγω άρθρου σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία ή πιστωτές του οφειλέτη, σύμφωνα με την ισχύουσα στο καθένα διαδικασία».

(31) Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

Εγγραφή σε δημόσια μητρώα άλλου κράτους μέλους

Μέχρις ότου δημιουργηθεί το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας του άρθρου 20β, οι αποφάσεις του άρθρου 21 δημοσιεύονται, κατ' αίτηση του συνδίκου, στα βιβλία μεταγραφών, εμπορικά μητρώα ή σε οποιοδήποτε άλλο δημόσιο μητρώο τηρούμενο σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση που έχει καταχωρηθεί σε δημόσιο μητρώο του εν λόγω κράτους μέλους. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει τη δημοσίευση σε κάθε άλλο κράτος μέλος».

(32) Το άρθρο 25 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 25

Αναγνώριση και εκτελεστό άλλων αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας οι εκδιδόμενες από δικαστήριο του οποίου η απόφαση περί έναρξης της διαδικασίας αναγνωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16, καθώς και ο πτωχευτικός συμβιβασμός που εγκρίνεται από το δικαστήριο αυτό, αναγνωρίζονται επίσης άνευ ετέρου. Οι αποφάσεις αυτές εκτελούνται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 56, εξαιρέσει του άρθρου 34 παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 44/2001.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και συνδέονται στενά με αυτήν, και αν ακόμη εκδοθούν από άλλο δικαστήριο.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων που λαμβάνονται μετά από, ή σε σχέση με, την αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των λοιπών αποφάσεων πλην αυτών της παραγράφου 1, διέπονται από τον κανονισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εφόσον είναι εφαρμοστέος».

(33) Το άρθρο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 27

Έναρξη διαδικασίας

Η έναρξη κύριας διαδικασίας με απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνωριζόμενη σε άλλο κράτος μέλος καθιστά δυνατή την έναρξη, σε άλλο κράτος μέλος, τα δικαστήρια του οποίου είναι αρμόδια βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2, δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Η δευτερεύουσα διαδικασία παράγει αποτελέσματα μόνο επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στο κράτος μέλος έναρξης της δευτερεύουσας διαδικασίας».

(34) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 29α:

«Άρθρο 29α

Απόφαση περί έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας

1. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας ενημερώνει αμελλητί τον σύνδικο της κύριας διαδικασίας και του επιτρέπει να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με την αίτηση.
 2. Μετά από αίτηση του συνδίκου της κύριας διαδικασίας, το δικαστήριο της παραγράφου 1 αναστέλλει την έκδοση απόφασης σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη της αίτησης έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας, αν η έναρξή της δεν είναι απαραίτητη για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών, ιδίως διότι ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας έχει αναλάβει τη δέσμευση του άρθρου 18 παράγραφος 1 και συμμορφώνεται με τους όρους της.
 3. Όταν αποφασίζει σχετικά με την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας, το δικαστήριο της παραγράφου 1 κινεί το είδος διαδικασίας που είναι πλέον κατάλληλο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών, ανεξαρτήτως της τυχόν πληρώσεως όρων σχετικών με τη φερεγγυότητα του οφειλέτη.
 4. Η απόφαση περί έναρξης της δευτερεύουσας διαδικασίας κοινοποιείται στον σύνδικο της κύριας διαδικασίας, ο οποίος δικαιούται να την προσβάλει».
- (35) Το άρθρο 31 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 31

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ συνδίκων

1. Ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας και οι σύνδικοι των δευτερευουσών διαδικασιών συνεργάζονται μεταξύ τους στο μέτρο που η συνεργασία αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία. Η συνεργασία μπορεί να λάβει τη μορφή συμφωνιών ή πρωτοκόλλων.
2. Ειδικότερα, οι σύνδικοι:
 - (α) ανακοινώνουν αμελλητί κάθε πληροφορία η οποία είναι δυνατόν να αποβεί χρήσιμη στην άλλη διαδικασία, και ιδίως την πορεία της αναγγελίας και της εξέλεξης των απαιτήσεων και όλα τα μέτρα που αποσκοπούν στη διάσωση ή στην αναδιάρθρωση του οφειλέτη ή στην περάτωση της διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση της λήψης πρόσφορων μέτρων για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών·
 - (β) διερευνούν τη δυνατότητα αναδιάρθρωσης του οφειλέτη και, εφόσον υφίσταται ανάλογη δυνατότητα, συντονίζουν την εκπόνηση και την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης·
 - (γ) συντονίζουν τη διαχείριση της ρευστοποίησης ή άλλης χρήσης των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του οφειλέτη. Ο σύνδικος της δευτερεύουσας διαδικασίας παρέχει εγκαίρως στον σύνδικο της κύριας διαδικασίας τη δυνατότητα να υποβάλει προτάσεις σχετικά με τη ρευστοποίηση ή άλλη χρήση του ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας».

(36) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 31α και 31β:

«Άρθρο 31α

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή το δικαστήριο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται με κάθε άλλο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί διαδικασία αφερεγγυότητας ή δικαστήριο έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας, στο μέτρο που η συνεργασία αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία. Προς τον σκοπό αυτό, τα δικαστήρια μπορούν, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να διορίζουν πρόσωπο ή φορέα επιφορτισμένο να ενεργεί υπό την εποπτεία τους.
2. Τα δικαστήρια της παραγράφου 1 μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους, να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να ζητούν απευθείας συνδρομή, υπό την προϋπόθεση η επικοινωνία αυτή να πραγματοποιείται ατελώς και με σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών.
3. Η συνεργασία υλοποιείται με κάθε πρόσφορο μέτρο, συμπεριλαμβανομένων
 - (α) ανακοίνωσης πληροφοριών με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο,
 - (β) συντονισμού της διαχείρισης και της εποπτείας των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του οφειλέτη,
 - (γ) συντονισμού της διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεων,
 - (δ) συντονισμού της εγκρίσεως πρωτοκόλλων.

Άρθρο 31β

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ συνδίκων και δικαστηρίων

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη,
 - (α) ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας συνεργάζεται και επικοινωνεί με κάθε δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας ή δικαστήριο έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας και
 - (β) ο σύνδικος της δευτερεύουσας ή τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης κύριας διαδικασίας ή το δικαστήριο έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας,

2. Η συνεργασία της παραγράφου 1 υλοποιείται με κάθε κατάλληλο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των μέσων τα οποία προβλέπει το άρθρο 31α παράγραφος 3, στο μέτρο που δεν είναι ασυμβίβαστα με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία».
- (37) Το άρθρο 33 τροποποιείται ως εξής:
- (α) Ο τίτλος αντικαθίσταται από τις λέξεις:

«Αναστολή της διαδικασίας»

- (β) Στις παραγράφους 1 και 2, η λέξη «εκκαθάριση» αντικαθίσταται από τη λέξη «διαδικασία».
- (38) Το άρθρο 34 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 34

Περάτωση της κύριας ή της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Η περάτωση της κύριας διαδικασίας δεν κωλύει τη συνέχιση της δευτερεύουσας διαδικασίας που εκκρεμεί κατά τον χρόνο περάτωσης.
2. Εάν έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία για νομικό πρόσωπο στο κράτος μέλος της καταστατικής έδρας του νομικού προσώπου και η περάτωση της διαδικασίας συνεπάγεται τη λύση του νομικού προσώπου, η λύση αυτή δεν κωλύει τη συνέχιση της κύριας διαδικασίας που εκκρεμεί σε άλλο κράτος μέλος».
- (39) Στο άρθρο 35, ο όρος «εκκαθάριση» αντικαθίσταται από τον όρο «ρευστοποίηση».
- (40) Το άρθρο 37 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 37

Μετατροπή της προγενέστερης διαδικασίας

Ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία να διατάξει τη μετατροπή της δευτερεύουσας διαδικασίας σε άλλο είδος διαδικασίας αφερεγγυότητας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους».

- (41) Το άρθρο 39 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 39

Δικαίωμα αναγγελίας των απαιτήσεων

Οι πιστωτές που έχουν συνήθη διαμονή ή κατοικία ή καταστατική έδρα σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος έναρξης της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών αρχών και των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών ("αλλοδαποί πιστωτές"), δικαιούνται να αναγγέλλουν εγγράφως τις απαιτήσεις τους, στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας με οποιοδήποτε μέσο επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων και των ηλεκτρονικών, που γίνεται δεκτό από το κράτος

έναρξης. Η εκπροσώπηση από δικηγόρο ή εκπρόσωπο άλλου νομικού επαγγέλματος δεν είναι υποχρεωτική για την αναγγελία των απαιτήσεων».

(42) Το άρθρο 40 τροποποιείται ως εξής:

(α) Στην παράγραφο 2 προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Το σημείωμα περιλαμβάνει αντίγραφο του τυποποιημένου έντυπου αναγγελίας του άρθρου 41 ή σύνδεσμο προς τον δικτυακό τόπο όπου δημοσιεύεται το εν λόγω έντυπο».

(β) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Οι πληροφορίες του παρόντος άρθρου παρέχονται με τυποποιημένο έντυπο σημείωμα που θα καταρτιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 45β παράγραφος 4 και θα δημοσιευτεί στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης μέχρι ... [24 μήνες από την έναρξη ισχύος του κανονισμού]. Το τυποποιημένο έντυπο θα φέρει τον τίτλο "Ανακοίνωση διαδικασίας αφερεγγυότητας" σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Αποστέλλεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης της διαδικασίας ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος έχει δηλώσει ότι δέχεται σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 3, εφόσον θεωρείται ότι οι αλλοδαποί πιστωτές κατανοούν καλύτερα αυτή τη γλώσσα».

(43) Το άρθρο 41 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 41

Διαδικασία αναγγελίας των απαιτήσεων

1. Κάθε γνωστός αλλοδαπός πιστωτής αναγγέλλει την απαίτησή του χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας που θα καταρτιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 45β παράγραφος 4 και θα δημοσιευτεί στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης μέχρι ... [24 μήνες από την έναρξη ισχύος του κανονισμού]. Το τυποποιημένο έντυπο θα φέρει τον τίτλο "Αναγγελία απαιτήσεων" σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.
2. Στο τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας, ο πιστωτής της παραγράφου 1 αναφέρει
 - (α) το όνομα και τη διεύθυνσή του
 - (β) το είδος της απαίτησης
 - (γ) το ποσό της απαίτησης και την ημερομηνία της γένεσής της
 - (δ) αν η απαίτηση έχει προνομιούχο χαρακτήρα
 - (ε) αν υφίσταται εμπράγματη ασφάλεια ή επιφύλαξη κυριότητας σε σχέση με την απαίτηση και, αν ναι, τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία συνιστούν αντικείμενο της ασφάλειας την οποία επικαλείται και

(στ) αν ζητείται συμψηφισμός και αν το αναγγελλλόμενο ποσό δεν υπόκειται σε συμψηφισμό.

Το τυποποιημένο έντυπο της αναγγελίας συνοδεύεται από τυχόν αντίγραφα των αποδεικτικών εγγράφων.

3. Οι απαιτήσεις αναγγέλλονται σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα της Ένωσης. Ο πιστωτής μπορεί να υποχρεωθεί να προσκομίσει μετάφραση της αναγγελίας στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης της διαδικασίας ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος έχει δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει τουλάχιστον μία επίσημη γλώσσα της Ένωσης, εκτός από τη δική του, την οποία δέχεται για την αναγγελία απαιτήσεων.
 4. Η αναγγελία των απαιτήσεων πραγματοποιείται εντός της προθεσμίας την οποία προβλέπει το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση αλλοδαπού πιστωτή, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 45 ημέρες από τη δημοσίευση της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο μητρώο αφερεγγυότητας του κράτους έναρξης.
 5. Εάν ο σύνδικος αμφισβητεί απαίτηση που αναγγέλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, παρέχει στον πιστωτή τη δυνατότητα να υποβάλει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το υποστατό και το ποσό της απαίτησης».
- (44) Το άρθρο 42 διαγράφεται.
- (45) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο Κεφάλαιο IVα:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ IVα ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑ ΜΕΛΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Άρθρο 42α

Καθήκον συνεργασίας και ενημέρωσης μεταξύ συνδίκων

1. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας αφορά δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου εταιριών, ο σύνδικος της διαδικασίας που αφορά ένα μέλος του ομίλου συνεργάζεται με κάθε σύνδικο διαδικασίας αφορώσας άλλο μέλος του ίδιου ομίλου, στο μέτρο που η εν λόγω συνεργασία μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών, δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που τις διέπουν και δεν προκαλεί σύγκρουση συμφερόντων. Η συνεργασία μπορεί να λάβει τη μορφή συμφωνιών ή πρωτοκόλλων.
2. Στο πλαίσιο της συνεργασίας της προηγούμενης παραγράφου, οι σύνδικοι
 - (α) ανταλλάσσουν αμελλητί κάθε πληροφορία που μπορεί να είναι χρήσιμη για τις υπόλοιπες διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση της λήψης πρόσφορων μέτρων για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών·
 - (β) διερευνούν τις δυνατότητες αναδιάρθρωσης του ομίλου και, εφόσον υφίστανται, συνεργάζονται για την πρόταση και τη διαπραγμάτευση συντονισμένου σχεδίου αναδιάρθρωσης·

- (γ) συντονίζουν τη διαχείριση και την εποπτεία των υποθέσεων των μελών του ομίλου που υπόκεινται σε διαδικασία αφερεγγυότητας·

Οι σύνδικοι μπορούν να συμφωνήσουν τη χορήγηση πρόσθετων εξουσιών στον σύνδικο μιας από τις διαδικασίες, αν η συμφωνία αυτή επιτρέπεται από τους κανόνες που είναι εφαρμοστέοι σε κάθε διαδικασία.

Άρθρο 42β

Καθήκον συνεργασίας και ενημέρωσης μεταξύ δικαστηρίων

1. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας αφορά δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου εταιριών, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας σχετικά με μέλος του ομίλου ή το δικαστήριο έναρξης μιας τέτοιας διαδικασίας συνεργάζεται με κάθε άλλο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας σχετικά με άλλο μέλος του ομίλου ή δικαστήριο έναρξης μιας τέτοιας διαδικασίας, στο μέτρο που η συνεργασία αυτή μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών και δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία. Προς τον σκοπό αυτό, τα δικαστήρια μπορούν, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να διορίζουν πρόσωπο ή φορέα επιφορτισμένο να ενεργεί υπό την εποπτεία τους.
2. Τα δικαστήρια της παραγράφου 1 μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους, να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να ζητούν απευθείας συνδρομή.
3. Η συνεργασία διεξάγεται με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, συμπεριλαμβανομένων
 - (α) ανακοίνωσης πληροφοριών με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο, υπό την προϋπόθεση η επικοινωνία αυτή να πραγματοποιείται ατελώς και με σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών·
 - (β) συντονισμού της διαχείρισης και της εποπτείας των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων των μελών του ομίλου,
 - (γ) συντονισμού της διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεων,
 - (δ) συντονισμού της εγκρίσεως πρωτοκόλλων.

Άρθρο 42γ

Καθήκον συνεργασίας και ενημέρωσης μεταξύ συνδίκων και δικαστηρίων

Ο σύνδικος διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορά μέλος ομίλου εταιριών συνεργάζεται και επικοινωνεί με κάθε δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας σχετικά με άλλο μέλος του ίδιου ομίλου εταιριών ή δικαστήριο έναρξης μιας τέτοιας διαδικασίας, στο μέτρο που η συνεργασία αυτή μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών και δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία. Ειδικότερα, ο σύνδικος μπορεί να ζητεί πληροφορίες από το εν λόγω δικαστήριο σχετικά με το άλλο μέλος του ομίλου ή συνδρομή για τη διαδικασία για την οποία έχει διοριστεί.

Άρθρο 42δ

Εξουσίες των συνδίκων και αναστολή της διαδικασίας

1. Ο σύνδικος διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικής με μέλος ομίλου εταιριών δικαιούται
 - (α) να εκφέρει γνώμη και να συμμετέχει, ιδίως λαμβάνοντας μέρος στις συνελεύσεις των πιστωτών, σε κάθε διαδικασία που αφορά άλλο μέλος του ίδιου ομίλου·
 - (β) να ζητεί αναστολή της διαδικασίας που αφορά άλλο μέλος του ίδιου ομίλου·
 - (γ) να προτείνει σχέδιο διάσωσης, συμβιβασμού ή ανάλογο μέτρο για όλα ή μερικά από τα μέλη του ομίλου για τα οποία έχει κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας και να το εισάγει σε οποιαδήποτε διαδικασία που έχει αρχίσει για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου σύμφωνα με το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην εν λόγω διαδικασία· και
 - (δ) να ζητεί τη λήψη πρόσθετων διαδικαστικών μέτρων τα οποία προβλέπει το δίκαιο του στοιχείου γ) και τα οποία είναι απαραίτητα για την προώθηση της διάσωσης, συμπεριλαμβανομένης της μετατροπής της διαδικασίας.
 2. Το δικαστήριο έναρξης της διαδικασίας της παραγράφου 1 σημείο β) αναστέλλει τη διαδικασία εν όλω ή εν μέρει, εφόσον αποδεικνύεται ότι η αναστολή είναι προς όφελος των πιστωτών που συμμετέχουν στην εν λόγω διαδικασία. Η αναστολή μπορεί να διαταχθεί για διάστημα έως τριών μηνών και μπορεί να συνεχιστεί ή να παραταθεί για το ίδιο διάστημα. Το δικαστήριο που διατάσσει αναστολή μπορεί να ζητήσει από τον σύνδικο να λάβει κάθε κατάλληλο μέτρο προκειμένου να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των πιστωτών που συμμετέχουν στη διαδικασία».
- (46) Παρεμβάλλεται νέο άρθρο 44α:

«Άρθρο 44α

Πληροφορίες σχετικά με το εθνικό δίκαιο αφερεγγυότητας

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2001/470/EK του Συμβουλίου²⁴, περιγραφή της εθνικής τους νομοθεσίας και διαδικασιών αφερεγγυότητας, ιδίως όσον αφορά τα θέματα που απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, προκειμένου να διατεθούν οι πληροφορίες αυτές στο κοινό.
 2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τακτικά αυτές τις πληροφορίες».
- (47) Το άρθρο 45 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

²⁴ EE L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

«Άρθρο 45

Τροποποίηση παραρτημάτων

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση των παραρτημάτων Α και Γ σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το παρόν άρθρο και το άρθρο 45α.
 2. Για την έναρξη της διαδικασίας τροποποίησης του παραρτήματος Α, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους εθνικούς τους κανόνες για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας που επιθυμούν να περιληφθούν στο παράρτημα Α, συνοδευόμενους από σύντομη περιγραφή. Η Επιτροπή εξετάζει αν οι κοινοποιηθέντες κανόνες πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 και, εφόσον τις πληρούν, τροποποιεί το παράρτημα Α με κατ' εξουσιοδότηση πράξη».
- (48) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 45α και 45β:

«Άρθρο 45α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 45 ανατίθεται επ' αόριστον από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 45 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στη σχετική απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Η Επιτροπή, όταν εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 22 τίθεται σε ισχύ, εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, εντός δύο μηνών από την ημέρα κοινοποίησης της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 45β

Εξουσία έκδοσης εκτελεστικών πράξεων

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης εκτελεστικών πράξεων για τους ακόλουθους σκοπούς

- (α) για τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20β και
 - (β) για τη δημιουργία και, στη συνέχεια, για την τροποποίηση των εντύπων των άρθρων 40 και 41.
2. Κατά την έκδοση ή την τροποποίηση των εκτελεστικών πράξεων της παραγράφου 1, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.²⁵
 3. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού 182/2011.
 4. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού 182/2011».
- (49) Στο άρθρο 46, η ημερομηνία «1η Ιουνίου 2012» αντικαθίσταται από «[10 έτη μετά την έναρξη εφαρμογής του]».
- (50) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 46α:

«Άρθρο 46α

Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την οδηγία 95/46/ΕΚ στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
 2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 εφαρμόζεται στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό».
- (51) Το παράρτημα Β διαγράφεται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από ... [24 μήνες από την έναρξη ισχύος του κανονισμού], εξαιρέσει της διάταξης για την ενημέρωση σχετικά με το εθνικό δίκαιο αφερεγγυότητας (άρθρο 44α), η οποία εφαρμόζεται από ... [12 μήνες από την έναρξη ισχύος του κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις συνθήκες.

²⁵ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Στρασβούργο,

*Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος*

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

1.2. Σχετικός(οί) τομέας(εις) πολιτικής που αφορά(ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ²⁶

Τίτλος 33 - Δικαιοσύνη

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση**

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση**²⁷

➤ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά την **επέκταση υφιστάμενης δράσης**

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση**

1.4. Στόχοι

1.4.1. *Ο(οι) πολυετής(εις) στρατηγικός(οί) στόχος(οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία*

Ανάπτυξη ενός χώρου δικαιοσύνης, δικαιοσύνη για την ανάπτυξη

1.4.2. *Ειδικός(οί) στόχος(οι) και δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ*

Ειδικός στόχος αριθ...

Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Σχετική(ές) δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

33 03

²⁶

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

²⁷

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχεία α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού

1.4.3. Αναμενόμενο(α) αποτέλεσμα(τα) και αντίκτυπος

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που θα πρέπει να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(ες) δικαιούχους/ομάδες.

Μεγαλύτερη αποδοτικότητα και διαφάνεια των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και αντικτύπου

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

--

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Αναθεώρηση του κανονισμού 1346/2000 περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

1.5.2. Προστιθέμενη αξία παρέμβασης της ΕΕ

--

1.5.3. Διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

--

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

--

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος της δράσης

Πρόταση/πρωτοβουλία περιορισμένης διάρκειας

1. Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από την [HH/MM]EEEE [μέχρι την [HH/MM]EEEE

2. Δημοσιονομικός αντίκτυπος από το EEEE μέχρι το EEEE

➤ Πρόταση/πρωτοβουλία απεριόριστης διάρκειας

3. Υλοποίηση με περίοδο σταδιακής εφαρμογής από την έγκριση του κανονισμού

4. και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. Προβλεπόμενος(οι) τρόπος(οι) διαχείρισης²⁸

➤ Κεντρική άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

Κεντρική έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:

5. εκτελεστικούς οργανισμούς

6. οργανισμούς που έχουν συστήσει οι Κοινότητες²⁹

7. εθνικούς δημόσιους οργανισμούς / οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας

8. πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού

Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Αποκεντρωμένη διαχείριση με τρίτες χώρες

Από κοινού διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς (να προσδιοριστεί)

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

Μόνον η διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας (μέρος σχετικό με την κεντρική διασύνδεση) θα έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Τα μητρώα αφερεγγυότητας θα διασυνδεθούν μέσω της Ευρωπαϊκής Πύλης για τη Δικαιοσύνη η οποία θα χρησιμεύει ως κεντρικό σημείο δημόσιας ηλεκτρονικής πρόσβασης στις πληροφορίες που διατίθενται στο σύστημα (βλ. άρθρο 20β της πρότασης)

²⁸ Αναλυτικά στοιχεία για τους τρόπους διαχείρισης και παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό μπορείτε να βρείτε στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 185 του δημοσιονομικού κανονισμού.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι των διατάξεων αυτών.

--

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(οι) που έχει(ουν) επισημανθεί

--

2.2.2. Προβλεπόμενη(ες) μέθοδος(οι) ελέγχου

--

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

--

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

– Υφιστάμενες γραμμές προϋπολογισμού για δαπάνες

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσ/κού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθ. [Περιγραφή.....]	ΔΠ/ΜΔΠ ⁽³⁰⁾	από χώρες της ΕΖΕΣ ³¹	από υποψήφιες χώρες ³²	από τρίτες χώρες	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
[3]	[33.0301] [Πρόγραμμα Δικαιοσύνη]	Διαχωρ./	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

– Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσ/κού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθ. [Ονομασία.....]	ΔΠ/ΜΔΠ	από χώρες της ΕΖΕΣ	από υποψήφιες χώρες	από τρίτες χώρες	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
[3]	[XX.YY.YY.YY]		ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

³⁰ ΔΠ= Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ= Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις

³¹ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών .

³² Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, πιθανές υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση του εκτιμώμενου αντικτύπου στις δαπάνες

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	Αριθ.	[Όνομασία ...3.....]
--	-------	-------------------------

ΓΔ: JUST			Έτος 2014 ³³	Έτος 2015	Έτος 2016	Έτος 2017	Έτη 2018, 2019, 2020			ΣΥΝΟΛΟ		
• Επιχειρησιακές πιστώσεις												
33.0301	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000		
	Πληρωμές	(2)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000		
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)										
	Πληρωμές	(2a)										
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ³⁴ χρηματοδοτούμενες												
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού			(3)									
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ JUST			Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1a +3	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
			Πληρωμές	=2+2a +3	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

³³

Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

³⁴

Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Πληρωμές	(5)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 3 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Πληρωμές	=5+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους από έναν τομείς:

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 4 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Πληρωμές	=5+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	5	«Διοικητική δαπάνη» – δεν ισχύει
--	----------	----------------------------------

EUR million (to 3 decimal places)

		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Εισάγονται όσα έτη χρειάζονται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντίκτυπου (Πρβλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: <.....>									
• Ανθρώπινοι πόροι									
• Άλλες διοικητικές δαπάνες									
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ <.....>	Πιστώσεις								

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N ³⁵	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Εισάγονται όσα έτη χρειάζονται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντίκτυπου (Πρβλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

³⁵

Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

πλαίσιο	Πληρωμές	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
----------------	----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

3.2.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις επιχειρησιακές πιστώσεις

9. Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
10. Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις αναλήψεως υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓	Εισάγονται όσα έτη χρειάζονται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντίκτυπου (Πρβλ. σημείο 1.6)																ΣΥΝΟΛΟ		
	OUTPUTS																		
	Είδος υλοποίησης ³⁶	Μέσο κόστος αποτελέσματος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Αριθ. αποτελεσμάτων	Κόστος	Συνολικός αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ³⁷ Δικαστική σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις																			
- Αποτέλεσμα	Συντήρηση της διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας	214 300		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000	
-																			
-																			
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000	

³⁶ Τα αποτελέσματα αφορούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (παράδειγμα: αριθμός ανταλλαγών σπουδαστών που χρηματοδοτήθηκαν, αριθμός γλμ οδών που κατασκευάστηκαν, κ.λπ.).

³⁷ Όπως περιγράφεται στο τμήμα 1.4.2. «Ειδικός(οί) στόχος(οι) ...»

αριθ.1																	
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2...																	
-																	
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ.Ν°2																	
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000	

3.2.3. *Εκτιμώμενη επίπτωση στις πιστώσεις διοικητικής φύσεως*

3.2.3.1. *Συνοπτική παρουσίαση*

11. ➤ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.2. *Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους*

12. ➤ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων

3.2.4. *Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο*

13. ➤ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020.

3.2.5. *Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση*

14. ➤ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους

3.3. Εκτιμώμενη δημοσιονομική επίπτωση στα έσοδα

15. ➤ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα.